

๕๒๑
S. 2861
๓.๕

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรม
ผสมผสานเพื่อการสื่อสาร และการสอนเขียนตามคู่มือครู

ปริญญาโท

ของ

ศรีมาลา พิมพ์นิตย์

๗ ๒๕.๒. 2535

ห้องสมุด
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง ของ การศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2529

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176662

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันนี้สิดและคณะกรรมการสอย ใค้พิจารณาปริญญาโทมช
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษาามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใค้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....โสภณชกนวิ รัตนวชิระ..... ประธาน

.....(พิพัฒน์) ใจ..... กรรมการ

คณะกรรมการสอย

.....โสภณชกนวิ รัตนวชิระ..... ประธาน

.....อนันต์ ใจ..... กรรมการ

.....ว.ป.ล. สิว.ล. ใจ..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์
รัตนวิชัย อาจารย์อรพินทร ชูชม และ ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ
เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขแผนการสอน
แบบทดสอบ และแบบสอบถามในการวิจัย และขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนอนุกุลนารี
ตลอดจนคณาจารย์และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุกุลนารี อำเภอเมือง
จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ทุก ๆ คน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนผู้วิจัย โดยเฉพาะคุณสุวศิษฐ์
จตุพร ผู้ซึ่งช่วยเหลือและให้กำลังใจมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดขออภิวาระลึกถึง พระคุณของ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ซึ่ง เป็นทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่าง
ในชีวิตของผู้วิจัย และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ที่โอบอ้อมประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับ
ผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้น

ศรีมาลา พิมพ์นิศย์

ตุลาคม 2529

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	8
ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	9
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	9
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
เอกสารที่เกี่ยวกับแนวโน้มในการสอนภาษาต่างประเทศ	
ในปัจจุบัน	15
ความหมายของการเขียน	16
ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสาร	17
ความหมายของความสามารถในการสื่อสาร	18
แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	20
ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียน	
ภาษาอังกฤษ	23
ขั้นตอนในการฝึกเขียนเพื่อการสื่อสารและการจัดกิจกรรม	
ผสมผสานตามแนวของ เคลลี่	26
กิจกรรมกลุ่ม	27
กลุ่มย่อย	28
กิจกรรมคู่	30

ผลงานวิจัย เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมในการสอน เขียน	32
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการ เรียน ภาษาต่างประเทศ	32
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	38
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	39
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	39
แบบแผนการทดลอง	48
ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	57
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	57
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	60

บท	หน้า
อภิปรายผล	60
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	71

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	49
2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู ระหว่างก่อนและ หลังการทดลอง	55
3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู ระหว่างก่อน และหลังการทดลอง	56
4 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (x) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ	85
5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	86

ภูมิหลัง

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก เพราะว่าผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ทักษะนี้เพื่อติดต่อกับผู้อื่นทางตัวอักษร ผู้เขียนและผู้อ่านจะเข้าใจความหมายได้ตรงกันถ้าการเขียนถูกต้อง ในทางตรงกันข้าม การเขียนผิดสามารถจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายผิดได้ หรือไม่เข้าใจตามที่ผู้พูดต้องการ (วิลโลว์รณชนิชฐานันท์ 2521 : 39) ถึงแม้ว่าผู้เขียนจะคิดว่าตนเองเขียนได้ก็ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่ไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ก็ถือว่าไม่เป็นผู้มีทักษะการเขียนและอีกประการหนึ่งการที่ผู้เขียนใช้คำศัพท์มาก ๆ แต่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก็ไม่แสดงว่าเป็นผู้มีความสามารถ เพราะบางทีสื่อความหมายไม่ได้ (Wadell, 1951 : 1) เทเลอร์ (Tayler, 1976 : 310) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนย่อหน้าหรือเรียงความที่ชัดเจน รัดกุม มีเหตุ มีผล ต้องการความสามารถในการเขียนมากกว่าการเขียนประโยคที่ถูกต้องตามไวยากรณ์ ความสามารถในการเขียนดังกล่าวนั้นคือ ทักษะในการผสมผสานประโยคต่าง ๆ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและสามารถสื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ อาราพอฟ (Arapoff, 1976 : 34) ให้คำนิยามของการเขียนว่า คือการเลือกและการเรียบเรียงประสบการณ์อย่างมีจุดหมาย ประสบการณ์อาจเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นซึ่งอาจจะมาจากสิ่งที่ประสบโดยตรงหรือโดยอ้อม จะเห็นได้ว่าการเขียนเป็นการแสดงออกทางคำานความคิด โดยอาศัยรูปแบบและศิลปะในการถ่ายทอดความรู้ที่ออกมาเป็นตัวอักษร ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อนที่สุดในบรรดาทักษะภาษาทั้งสิ้น (Vallette, 1976 : 131) ดังนั้นผู้ที่สามารถติดต่อสื่อสารโดยการเขียนได้ก็ดีกว่าคนอื่น ก็ถือว่าเป็นผู้มีพรสวรรค์ในการเขียน (Kroll, 1979 : 83)

ถึงแม้ว่าทักษะการเขียนจะมีความสำคัญมากดังที่ไคกล่าวมา แต่ทักษะการเขียนของนักเรียนไทยยังไม่พัฒนาไปเท่าที่ควร เพราะปัญหาที่พบเกี่ยวกับทักษะการเขียนของนักเรียนไทยมีมาก และพอจะสรุปได้ 2 ประการใหญ่ ๆ คือ การเลือกและการเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นไปตามส่วนหน้าที่ต้องการ และอีกประการหนึ่งคือ การเลือกและการเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (กุลยา เบญจกาญจน์ 2526 : 3) ซึ่งหมายถึงการที่จะเขียนสิ่งใดก็ตาม ควรคำนึงถึงการเลือกใช้คำให้เป็นไปตามที่เราต้องการโดยคำนึงถึงโครงสร้าง เพื่อสร้างประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นอกจากนี้ควรคิดอยู่เสมอว่า การเขียนคือการสื่อความหมาย ทุกถ้อยคำที่เขียนย่อมหมายถึงความตั้งใจที่จะให้ผู้อื่นทราบเจตนารมณ์ของตนเอง ดังที่ รายมส์ (Raimes. 1979 : 4 - 5) ไคกล่าวว่า ปัญหาการเขียนของนักเรียนคือปัญหาเรื่องการใช้ศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ การขาดข้อมูลในการเขียน และวิธีการใช้ส่วนต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ ที่ไคกล่าวมาแล้วนั้นเป็นปัญหาการเขียนที่นักเรียนต่างชาติมักประสบ สำหรับการแก้ปัญหาเบื้องต้นนั้น พอลสตัน และบรูเคอร์ (Paulston and Bruder. 1976 : 205) ไคกล่าวว่า ผู้สอนควรมุ่งให้ผู้เรียนในระดับต้นสามารถใช้ภาษาระดับประโยค ใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการเรียบเรียงเนื้อความได้อย่างถูกต้อง

การสอนเขียนมีผู้ให้ความสนใจน้อยและมีการพัฒนาไปอย่างเชื่องช้า ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. อิทธิพลของวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio - Lingual Approach) ซึ่งมีหลักการในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเน้นทักษะทั้งสี่คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งการเรียนรู้อัตโนมัติของเจ้าของภาษา ดังนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะหลังสุดที่ได้รับการฝึก ฟินอคคิอาโร (Finocchiaro. 1958 : 156-257) ไคกล่าวสนับสนุนวิธีการข้างต้นว่า กิจกรรมการเขียนควรใช้เพื่อเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และการอ่าน เพื่อเป็นการฝึกฝนโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว

2. ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนและยุ่งยากที่สุดในบรรดาทักษะทั้งสี่ ครูส่วนใหญ่ยอมรับว่าการพัฒนาความเชี่ยวชาญภาษาในการเขียน (Competence in Writing) เป็นภาระที่สำคัญที่สุด และยังมีนักเรียนเป็นจำนวนมากในทุกระดับการศึกษาไม่สามารถบรรลุถึงความเชี่ยวชาญภาษาในด้านการเขียนในระดับที่เป็นที่น่าพอใจได้ (Price. 1981 :14) นักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา นอกจากจะประสบปัญหาในเรื่องความมั่นใจในการเขียนเหมือนนักเรียนเจ้าของภาษาแล้ว ยังต้องประสบปัญหาในการพัฒนาความคิด ความสามารถในการสื่อสารโดยการเขียนภาษาใหม่ และการเรียนรู้โครงสร้างการเขียนซึ่งแตกต่างไปจากโครงสร้างการเขียนของภาษาแม่ (Raimes. 1978 : 4)

3. ครูส่วนมากไม่ชอบสอนวิชาการเขียนด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น เรียงความเป็นวิชาที่สอนยากที่สุด เพราะต้องอาศัยทักษะและวิชาอื่น ๆ มาประกอบ อีกทั้งควรสอนให้สัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน (บุญนำ บุญเสรี 2522 : 50) หรือเป็นเพราะครูไม่ถนัดในการเขียนหรือแม้ครูจะเขียนได้ดี แต่ไม่สามารถสอนให้เด็กเขียนได้ตามต้องการ (รองรัตน์ อิศระภักดี 2505 : 116) ในเรื่องประสิทธิภาพการสอนของครู วิธีการสอนเท่าที่เป็นอยู่ขัดกับหลักการเรียนรู้ และขัดกับหลักภาษาศาสตร์ คือไม่มีการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติ (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล 2521 : 39 - 40) ซึ่งในการเรียนภาษานั้นนักภาษาศาสตร์หลายท่านมีความเห็นพ้องกันว่า ทักษะทั้งสี่ด้านคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควรจะให้นักเรียนได้เรียนสัมพันธ์กันไป แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามลำดับก่อนหลัง (Harris. 1969 : 9)

4. งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนมีน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยการสอนทักษะอื่น ๆ ครูส่วนมากจึงไม่คุ้นเคยกับงานวิจัยเหล่านั้น ในปี 1981 ไพร์ซ (Price. 1981 : 14 - 16) สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนว่า ในอดีต

ครูประสบความล้มเหลวในการสอนเขียน เพราะครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกทางความคิดโดยการเขียน การสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิม การตรวจอย่างคร่ำเคร่ง ไม่มีผลดีต่อการเขียน

5. คำราคำนการเขียนมีน้อย ครูสอนวิชาการเขียนไม่สามารถหาคำว่าการเขียนที่มีคุณภาพได้ รayment (Raimes, 1978 : 2 - 3) กล่าวว่า แบบเรียนในท้องตลาดมีแนวโน้มที่เป็นโครงสร้างประโยคหรือเน้นแนวโน้มในการเขียนแบบยึดโครงสร้าง ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องใช้แบบเรียนต่าง ๆ เหล่านั้น และหาแบบฝึกฝนรูปประโยค

จากสาเหตุ 5 ประการใหญ่ ๆ ที่ทำให้การเขียนพัฒนาไปอย่างเชื่องช้า นั้นมีผลทำให้นักเรียนไทยประสบปัญหา และมีข้อบกพร่องในการเขียนเป็นอย่างมาก ข้อบกพร่องในการเขียนนั้นสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ประการแรกคือ การถ่ายโอนนิสัยจากภาษาแม่ (Narumon Sangplong, 1968 : 2) ประการที่สองคือ ความแตกต่างของโครงสร้างประโยคขยายของภาษาทั้งสอง (Pongsri Lekhawatana, 1968 : 72 - 77) ประการที่สาม คือ การสรุปกฎเกณฑ์ภาษานิต (Over Generalization of Language Rules) (Selinker, 1974 : 121 - 123) ประการที่สี่ ซึ่งสำคัญมาก คือ กระบวนการเรียนการสอนของครู (Transfer of Training) ถ้าครูมีความรู้ และทักษะในการสอนไม่เพียงพอ ก็จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่ได้ผล ในเรื่องคุณภาพของครูนี้ กานดา ณ ถลาง (กานดา ณ ถลาง 2514 : 66) กล่าวว่า คุณภาพของครู จะมีผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพของนักเรียน ถ้าไม่จำเป็นที่จะต้องรับเร่งเด็กไทยให้รีบร้อนเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ควรเริ่มเมื่อฝ่ายที่ต้องการให้บริการให้มีความพร้อม กล่าวคือ มีครูดี หลักสูตรดี ตำราเรียนดี และมีอุปกรณ์ดี นอกจากนี้จากงานวิจัยของ เมทซ์เจอร์ (Metzger, 1977 : 3346) ยังได้ทราบถึงปัญหาใหญ่ที่

ทำให้เกิดความล้มเหลวในการสอนเขียน นั่นคือ วิธีการสอนของครูขาดการจูงใจให้นักเรียนอยากเรียน ครูบางคนไม่มีความมั่นใจในความรู้ของตน เพราะขาดความรู้ที่แน่นแฟ้นในเรื่องภาษาอังกฤษซึ่งเป็นรากฐานอันสำคัญสำหรับครูสอนภาษา (เสาวรัตน์ คารวรงค์ 2521 : 61)

ด้วยเหตุนี้ทักษะการเขียนจึงจำเป็นต้องประกอบด้วยความสามารถหลายประการ เพื่อที่จะนำไปสู่การเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามแบบแผน ความนิยมของเจ้าของภาษา และสามารถที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ในการที่จะเขียนภาษาอังกฤษให้ได้ดีนั้น ผู้เขียนจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญทางไวยากรณ์ (Grammatical Proficiency) ความรู้ในเชิงศัพท์ (Knowledge of Vocabulary) ส่วนงานการสะกดคำ รวมทั้งการใช้เครื่องหมายวรรคตอน อีกทั้งจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนและสามารถสื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ของตนด้วย (Lado. 1976 : 348) เมื่อผู้เขียนได้ปรับปรุงตนเองให้ถึงขั้นนี้แล้ว ย่อมหมายถึงว่าเขาผู้นั้นเป็นผู้มีความชำนาญพร้อม

สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่ตระหนักถึงปัญหาในการสอนเขียนเป็นอย่างดี และต่างก็ได้พยายามปรับปรุงหาหนทางแก้ไขให้การสอนมีประสิทธิภาพที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากงานวิจัยของ สุมณเทียร แกนมนต์ (สุมณเทียร แกนมนต์ 2524 : 103) ที่ได้สรุปความต้องการของครูไว้ว่า ครูส่วนใหญ่ต้องการให้วิทยากรสาธิต และอธิบายวิธีสอนพร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมทางด้านเทคนิควิธีสอนให้ด้วย ดังนั้นปัญหาด้านวิธีการสอนของครู จึงเป็นปัญหาที่ควรเร่งปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และมีแรงจูงใจในการเรียน ครูส่วนมากต่างก็ทราบดีแล้วว่าวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การเริ่มต้นการเขียนที่ดีนั้น มีอยู่หลายประการ ประการแรกคือ การศึกษาขอบกพร่องของนักเรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยปรับปรุงงานเขียนของเด็กให้ดีขึ้นได้ ขอบกพร่องดังกล่าว ถ้าหากนักเรียนได้พิจารณาและแก้ไขจากขอบกพร่องของตนเองก็จะช่วยให้งานเขียนดีขึ้น (Shepherd. 1952 : 91) เมื่อนักเรียนได้แก้ไขงานเขียนของตัวเองแล้ว ทำให้เกิดประสบการณ์

ทางภาษา (Language Experience) เกี่ยวกับงานเขียนของนักเรียนนี้ นักภาษาศาสตร์หลาย ๆ ท่านได้ให้ทัศนะว่า งานเขียนของเด็กควรจะเน้นที่ปริมาณมากกว่าคุณภาพ ทั้งนี้เพื่อให้เขาฝึกแกไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดประสบการณ์อีกประการหนึ่ง ที่จะช่วยแก้ปัญหาได้คือ ครูเป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาคุณภาพการเขียนของนักเรียน ต้องการที่จะให้นักเรียนได้รับ "ความมั่นใจในการเรียนรู้" (Accountability) จากครูอย่างแท้จริง นั่นคือเด็กกำลังเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ครูสอนหรือไม่ เช่น ถ้าเด็กเข้าใจบทสนทนา เด็กจะสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนได้ เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม วิธีการแก้ไขข้อบกพร่องในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเท่าที่ได้มีการวิจัยค้นคว้ามาแล้วนั้นย่อมไม่เป็นการเพียงพอ จากงานวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ปี 2528 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2528 : 318) พบว่าครูส่วนใหญ่ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ทั่วประเทศ มีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาในการฝึกทักษะการเขียนเป็นปัญหาค้นคว้าหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนอยู่เสมอ เพื่อการเขียนจะได้ไม่ต่องเป็นปัญหาใหญ่สำหรับการเรียนการสอนอีกต่อไป ในการศึกษาค้นคว้าหาเทคนิควิธีสอนภาษานั้น มักมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีสอนที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถ มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี และมุ่งให้ทักษะดังกล่าวนี้ติดตัวผู้เรียนไปโดยตลอดในลักษณะเป็นความทรงจำระยะยาว เช่น การว่ายน้ำ หรือการขี่จักรยาน ในขณะที่เดียวกันควรเป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความต้องการ ความสามารถ และความเร็วในการเรียนรู้ด้วย (สันทนา สุทธาคารัตน์ 2527 : 31 - 32) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการค้นคว้าหาแนวทางในการเขียนวิธีใหม่ ๆ เพื่อให้การสอนเขียนบังเกิดผลดีกว่าที่เป็นอยู่

ในปัจจุบัน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ถ้าจะให้บรรลุ ประสิทธิภาพผลควรจะต้องมีการจัดกิจกรรมทางภาษา (คณะมนุษยศาสตร์ 2528 : 342) ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขการฝึกทักษะในการเขียนให้ดีขึ้นได้คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจให้กับเด็ก ซึ่งการจัดกิจกรรมในลักษณะ ดังกล่าวนี้นี้มีผลมากสำหรับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

เคลลี (Kelly. 1984 : 80 - 94) แห่งมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ได้ทำการทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนเขียนผสมผสานตาม ขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งจะเริ่มต้นด้วยกิจกรรมก่อนการเขียน (Pre - writing Activities) จากตัวอย่าง เช่น การทำงานเป็นคู่ หรือการทำงานเป็นกลุ่ม การสนทนาปรึกษาหารือ กันเพื่อจะนำไปสู่กิจกรรมการเขียนขั้นต่อไป ส่วนกิจกรรมระดมพลังสมอง (Brainstorming Activities) จะเป็นกิจกรรมหลังจากกิจกรรมก่อนการเขียน โดยนักเรียนจะเขียนทุกข้อความที่ได้จากการถกเถียง และการอภิปรายซึ่งขั้นตอนนี้ ถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่เริ่มต้นการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนที่งานเขียนจะออกมา เป็นงานร่างต้นต้น (First draft) นั้น เด็กนักเรียนในกลุ่มจะมีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์จนกระทั่งได้งานเขียนออกมาเป็นที่พอใจของกลุ่ม งานเขียนเมื่อผ่านไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายได้พบว่า เด็กมีความกระตือรือร้นในการที่ มีส่วนร่วมในบทเรียนและมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้และมีการ วิพากษ์วิจารณ์ข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน สิ่งที่พบจากการทดลองอีกประการหนึ่งคือเด็กมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น

เนื่องจากในปัจจุบันการสอนเขียน ญวส่วนมากยังยึดการสอนเขียนโดยใช้ คู่มือครูกันอยู่ จึงได้มีนักวิจัยหลายท่านศึกษาข้อผิดพลาดทางด้าน การเขียนจากแบบฝึกหัด ตามคู่มือครู เช่น อัมรา ภูวสินเศรษฐ (อัมรา ภูวสินเศรษฐ 2528 : 59)

ได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนทางคำไวยากรณ์จากแบบฝึกหัดตามคู่มือครูซึ่งก็พบว่า มีข้อผิดพลาดทางคำกริยา คำกำหนดนาม และคำบุรพบท ซึ่งเคลลี่ (Kelly, 1984 : 84) แห่งมหาวิทยาลัยเมลเบิร์นกล่าวว่า ครูส่วนมากจะเน้นผลงานการเขียนของนักเรียนที่คำนึงถึงระเบียบแบบแผนทางคำไวยากรณ์เด็กจะได้รับการฝึกเขียนจากรูปแบบหรือโครงร่างที่กำหนดไว้เท่านั้น จากสาเหตุต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาว่าความสามารถทางคำกริยาเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้คู่มือครู จะแตกต่างกันอย่างไร โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ที่เลือกเรียนวิชาทักษะการเขียน (อ 061) ที่เลือกเรียนวิชาทักษะการเขียน (อ 061) จากหนังสือ Writing to Communicate Book One โดยมุ่งศึกษาในเรื่อง ศัพท์ การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และโครงสร้างทางไวยากรณ์

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

จะเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการที่จะปรับปรุงแนวการเรียนการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร และพิจารณาเลือกใช้วิธีฝึกเขียนใดที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเขียน 1 (อ 061) จำนวนทั้งหมด 4 ห้องเรียน รวม 149 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ที่เรียนวิชาทักษะการเขียน 1 (อ 061) จำนวน 2 ห้องเรียน และนำนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมาคละกัน เพื่อที่จะสุ่มนักเรียนเป็นรายคนเข้ากลุ่ม แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยวิธีจับสลาก จำนวนนักเรียนที่ใช้กลุ่มละ 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งหมด 12 คาบ

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการสอนเขียน และการสร้างแบบฝึกหัด รวมทั้งการจัดกิจกรรมเป็นเนื้อหาจากหนังสือ Writing to Communicate Book One หน้าที่ 1-6

ในรายวิชา อ 061 โดยมุ่งศึกษาความสามารถในการเขียนเพื่อสื่อสารในด้านการใช้ศัพท์ ลำนวน การสะกดคำ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

- 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่วิธีการสอนเขียนซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธีคือ
 - 3.1.1 วิธีการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1.2 วิธีการสอนเขียนตามคู่มือครู
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 3.2.2 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร หมายถึงการสอนตามแผนการสอน ซึ่งจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกเขียนในลักษณะปฏิสัมพันธ์ กล่าวคือ นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นในการเขียนเรื่องลักษณะต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้จัดตามรูปแบบการเขียนของเคลลี (Kelly) แห่งมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารนี้ได้ดัดแปลงจากหนังสือ Writing to Communicate Book One ของกรมวิชาการ ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดงาน

เป็นขั้นที่ครูให้งาน โดยการกำหนดหัวข้อในการเขียน ซึ่งได้กำหนดจากเนื้อหาในบทเรียน พร้อมกับอธิบายศัพท์ และโครงสร้างที่จำเป็นให้กับนักเรียน

ขั้นที่ 2 อภิปราย (Discussion of Task)

เป็นขั้นก่อกำเนิด อภิปราย และซักถามปัญหาเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ
กิจกรรมขั้นนี้ ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมทั้งชั้น

ขั้นที่ 3 ระดมพลังสมอง (Brain Storming)

ในขั้นนี้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย อภิปรายกันในกลุ่ม (Small Group Discussion) เพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน

ขั้นที่ 4 โครงร่าง (Rough Notes)

ขั้นนี้จะเข้าสู่การเขียนอย่างคร่าว ๆ โดยให้นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มย่อยว่าจะเขียนในลักษณะใด ตามหัวข้อที่ได้มา และตามที่ได้อภิปรายกันในกลุ่ม

ขั้นที่ 5 งานเขียนฉบับที่หนึ่ง (First Draft)

นักเรียนจะทำงานเป็นรายคู่กับเพื่อนของตนโดยเขียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนักเรียนแต่ละคู่จะวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงานเขียนของตน

ขั้นที่ 6 งานเขียนฉบับที่สอง (Second Draft)

นักเรียนแต่ละคู่เอางานของตนมารวมกลุ่มเดิม เพื่อนำงานในแต่ละคู่มาเสนอในกลุ่มก็ช่วยกันเขียนขึ้นมาอีก เป็นงานรวมของกลุ่มย่อย

ขั้นที่ 7 งานเขียนฉบับสมบูรณ์ (Final Edited Version)

ตอนนี้นักเรียนจะช่วยกันแก้เครื่องหมายวรรคตอน ไวยากรณ์ และสะกดคำ โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ

หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเสร็จแล้ว จะแสดงงานของทุกกลุ่มติดไว้หน้าห้องเรียน

2. การสอบเขียนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนโดยให้นักเรียนได้รับการฝึกเขียนตามขั้นตอนและแบบฝึกหัดที่มีอยู่ในคู่มือครู ซึ่งยึดเนื้อหาในหนังสือ Writing to Communicate Book One โดยครูจะดำเนินการสอนตามลำดับขั้นต่าง ๆ ในแต่ละคาบดังต่อไปนี้

2.1 สร้างความสนใจ

ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจได้หลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์ และใช้อุปกรณ์ที่น่าสนใจ และเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเขียน

2.2 แจงจุดประสงค์

ครูแจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะเรียนรู้อะไรบางอย่างในการเรียนแต่ละคาบ และนักเรียนควรจะได้มีพัฒนาการทางด้านพฤติกรรมในการเขียนอย่างไรบ้างหลังจากเรียนในคาบนั้น ๆ แล้ว

2.3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็น

ทบทวนความรู้เดิมโดยการให้คำถาม หรือแสดงรูปภาพ อุปกรณ์ และสร้างสถานการณ์เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในเรื่องคำศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะเขียน

2.4 เสนอบทเรียนใหม่โดยการกระตุ้นการเรียนรู้

สอนศัพท์ โดยการแสดงรูปภาพ อุปกรณ์ และสร้างสถานการณ์ เพื่อสอนโครงสร้าง ไวยากรณ์ และส่วนวนต่าง ๆ ที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียบเรียงประโยค

2.5 ให้แนวการเรียนรู้

2.5.1 ครูให้ตัวอย่างประโยคต่าง ๆ ที่มีโครงสร้างไวยากรณ์ใกล้เคียงกับเรื่องที่จะเขียน

2.5.2 ให้นักเรียนฝึกฝนโดยการเขียนประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นตามที่ครูให้

2.5.3 ให้นักเรียนเขียนประโยคใหม่ตามแนวตัวอย่างหรือใกล้เคียงกับแนวตัวอย่างที่ครูให้

2.5.4 ครูเขียนเรื่องโดยเรียงประโยคให้สลับที่กัน แล้วให้นักเรียนเรียงประโยคให้ถูกต้องตามลำดับของเนื้อเรื่อง

2.6 ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ

ให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือฝึกเขียนตามเนื้อเรื่องที่เรียน

2.7 แจงผลการปฏิบัติ

ครูตรวจผลงานการเขียนของนักเรียน แก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ และให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

2.8 ประเมินผล

ครูประเมินผลได้โดยการดูผลงานและพัฒนาการทางการเขียนของนักเรียนแต่ละคนตามงานที่ครูให้ปฏิบัติ

2.9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน

กำหนดหัวข้ออย่างกว้าง ๆ หรือหลาย ๆ หัวข้อ ให้นักเรียนเขียนเป็นการบ้านส่ง

3. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึงการที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษา ทั้งในด้านการเขียนศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ รวมทั้งเครื่องหมายวรรคตอน และใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดหรือเจตนาของผู้เขียนได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองและหาคูณภาพแล้ว

4. แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการทางจิตใจซึ่งผลักดันให้ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อการเรียน

ภาษาอังกฤษ เช่น แสดงความพึงพอใจ หรือไม่พอใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ
เป็นต้น ซึ่งจะวัดได้จากแบบสอบถามวัดทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนิยม สารรัตน์ (นิยม สารรัตน์ 2524 : 63 - 83) ที่ผู้วิจัยได้นำมา
ดัดแปลงแก้ไขแล้ว

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้แยกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับแนวโน้มในการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน
2. ความหมายของการเขียน
3. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสาร
4. ขั้นตอนในการฝึก และกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมในการสอนเขียน
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวกับแนวโน้มในการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน

ในปัจจุบันนี้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษา ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมากคือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มิได้ยึดไวยากรณ์เป็นหลักดังแต่ก่อน แต่จะยึดทั้งไวยากรณ์และการสื่อความหมายไปด้วยพร้อม ๆ กัน ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงยึดกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถตอบโต้กันไปได้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ

2516 : 40)

วิกิตอนันต์ (Widdowson, 1978 : 1 - 2) กล่าวว่า เมื่อพูดถึงจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาก็มักจะพูดถึงถึงทักษะทางภาษาคือ ทักษะความเข้าใจ ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเมื่อกล่าวถึงทักษะเหล่านี้ก็มักจะเกี่ยวโยง

ไปถึงการกำหนดกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ ปัญหาที่สำคัญคือ เราจะกำหนดกิจกรรมในลักษณะใด นอกจากการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ของภาษาแล้ว นักเรียนควรจะต้องรู้อย่างไรว่าเขาจะใช้ประโยคต่าง ๆ เพื่อการสื่อความหมายให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร

สันทนา สุชาคารัตน์ (สันทนา สุชาคารัตน์ 2527 : 31 - 32) ได้กล่าวถึงแนวโน้มของวิธีการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันว่า มีความสัมพันธ์กับหลักจิตวิทยาการ เรียนรู้และหลักภาษาศาสตร์ เทคนิควิธีสอนมีมากมายหลายวิธี แต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ครูสอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่จะเลือกใช้หลาย ๆ วิธีตามแต่สถานการณ์และสมรรถภาพของครูและผู้เรียน

การศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ นั้น จะช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก การสอนภาษานั้นจะเน้นในทักษะใดควรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เช่น ถ้าผู้เรียนต้องการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ก็ควรเน้นทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่น ๆ เป็นต้น และวิธีสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในด้านความต้องการ ความสามารถ และความเร็วในการเรียนรู้ และสิ่งสำคัญในลักษณะที่เป็นการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) คือให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

2. ความหมายของการเขียน

ได้มีผู้ให้ความหมายของการเขียนไว้หลายท่านดังนี้

ฟีนอคคิโอโร และโบโนเม (Finocchiaro, 1958 : 130) กล่าวว่า "การเขียนคือ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์ออกมากับตัวอักษรเหล่านั้น"

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 199 - 200) กล่าวว่า "การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด" และยังได้ย้ำว่า ในขณะที่ทำการเขียนนักเรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นต้น

โอลิวา (Oliva. 1967 : 152) กล่าวว่า "การเขียนเป็นภาษาของผู้คนที่ในการที่จะสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่นซึ่งพูดภาษาเดียวกันในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน"

แมคโครมอน (McGrimon. 1976 : 3) ได้กล่าวถึง ความหมายของการเขียนในทำนองเดียวกันว่า "การเขียนที่ดี จะต้องเป็นสื่อความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ให้อ่านเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน"

เท่าที่ผู้เขียนชาวอังกฤษได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ พอจะสรุปโดยรวมได้ว่า การเขียนคือการเปลี่ยนภาษาพูดเป็นสัญลักษณ์คือตัวอักษร ซึ่งจะต้องเลือกความคิด คำ ประโยคที่มีจุดหมายมาจัดประสพการณ์อย่างมีระเบียบ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม และสามารถสื่อสารได้

3. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสาร

จากจุดประสงค์ของวิชาเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มีความมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะเบื้องต้นที่ได้เรียนมาในวิชาหลักให้เป็นระดับที่ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและแม่นยำ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 27)

จากการตีความของหลักสูตรฉบับนี้ พบว่ามีส่วนที่ดังนี้

1. เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางภาษาได้เต็มที่
2. ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีความสามารถในการแสดงออกและความคิด

สร้างสรรค์

3. ผู้สอนสามารถใช้วัสดุการสอนและเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เป็นแนวทางในการจัดชั้นเรียน โดยยึดกิจกรรมและผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ดังนั้น เพื่อเป็นการสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จึงควรจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก ในชั่วโมงการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ผ่านมามีส่วนมากแล้วจะคล้าย ๆ กันคือ ฟังครูอธิบาย ทำแบบฝึกหัด ตรวจแก้ไข บรรยายภาคเดียวเช่นนี้ ย่อมไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (จิตรพรหม แจ่มพจน์ 2526 : 16)

ความหมายของความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence)

ในช่วงระยะ 10 ปีที่ผ่านมา ในวงการสอนภาษาอังกฤษได้หันมาสนใจแนวการสอนที่เน้นการติดต่อสื่อสารไว้ต่าง ๆ กันคือ

ฮัดสัน (Hudson. 1980 : 236 - 240) ให้ความหมาย ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ว่าเป็นความรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้ที่ทำการสื่อสารกับผู้รับการสื่อสาร ทั้งนี้มีความหมายกว้างกว่าความสามารถในทางภาษา (Linguistic Competence) ตามหลักภาษาศาสตร์ตามแนวของ ชอมสกี (Chomskyan Linguistics) กล่าวคือ ความสามารถในการสื่อสารนั้นไม่ได้หมายถึงเฉพาะความรู้เรื่องรูปแบบของภาษา (Linguistic Forms) แต่จะรวมถึงความรู้หรือความสามารถที่จะใช้รูปแบบนั้นอย่างเหมาะสม

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1978 : 115 - 120) ให้ความหมายความสามารถในการสื่อสารว่าเป็นความรู้ที่จะตระหนักว่าจะใช้ภาษาอย่างไรในสภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Contexts) ทั้งนี้จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางภาษาและความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

วิลคินส์ (Wilkins. 1979 : 279) กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสารคือ ความรู้ที่จะเข้าใจกันในการสื่อสารนอกเหนือจากไวยากรณ์ ผู้ฟังสามารถเข้าใจผู้พูดโดยอาศัยความรู้ นอกเหนือจากกฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งความรู้จะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ (Rules) ในการสื่อสารผู้ที่ใช้ภาษาเดียวกันจะมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารร่วมกันมากกว่าการมีความสามารถทางไวยากรณ์

โยริโอ (Yorio. 1960 : 87) ได้พยายามรวบรวมความคิดของนักภาษาศาสตร์เข้าไว้ด้วยกัน โดยกล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง สามารถเลือกคำพูดที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรม เพื่อจะได้สิ่งที่เขาต้องการ เช่นในสังคมทางตอนเหนือของอเมริกา ลูกค้าจะตกใจเมื่อได้ยินคนขายของในร้านพูดว่า What do you want ? แทนที่จะพูดว่า May I help you ? หรือ What can I do for you ? หรือ Can I show you something ? ซึ่งจะเห็นว่าประโยค What do you want ? เป็นประโยคที่ถูกต้องและมีความหมาย แต่ในค่านานภาษาศาสตร์ทางสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ถือว่าไม่ถูกต้องเพราะในสังคมนั้นตามวัฒนธรรมเขาไม่พูดกันเช่นนั้น

นอกจากนี้แล้ว รีเวล (Revell. 1979 : 196) ยังได้สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารว่า ในปี 1965 ซอมสกี นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกันได้อธิบายว่าความสามารถ (Competence) คือความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ (Rules) ของภาษาแม่ ซึ่งเกิดขึ้นโดยสัญชาตญาณ และการแสดงออก (Performance) คือสิ่งที่ผลิตออกมาโดยการใช้กฎที่เกิดขึ้นภายในใจของผู้พูดนั่นเอง ซอมสกีได้พูดถึงกฎไวยากรณ์ว่า เจ้าของภาษาจะรู้โดยสัญชาตญาณว่า ประโยคไหนถูกหลักไวยากรณ์ และประโยคไหนไม่ถูก ทั้งนี้เพราะความสามารถทางภาษา เขามีความเห็นว่าคุณสมบัติของซอมสกีแคบไป ความคิดของซอมสกีจะเกี่ยวกับผู้พูด ผู้ฟัง ซึ่งอยู่ในกลุ่ม

ที่ใช้ภาษาเหมือนกัน (Homogeneous Speech Community) ไม่คำนึงถึงลักษณะ
ของวัฒนธรรมทางสังคม (Sociocultural Features) ว่าคนเรานั้นจะพูดกับคน
แตกต่างกันในสถานการณ์ต่างกันไป

นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้ข้อคิดความสามารถตามความหมายของ
ขอมสัจนั้น ควรจะขยายขอมเขตกว้างขวางออกไปมากกว่าความสามารถทางไวยากรณ์
เพื่อจะรวมถึงความสามารถในการสื่อสารด้วย ภาษาไม่ได้เกิดขึ้นอย่างโดดเดี่ยวอย่าง
ที่คิด มันน่าจะเกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมของสังคมและสะท้อนถึงสังคม เด็กควรจะได้
เรียนรู้ไม่เพียงแต่ประโยคที่ถูกหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่ควรจะได้รู้ว่าคุณต้องเหมาะสมกับ
สิ่งแวดล้อมหรือไม่ ควรจะรู้ว่าเมื่อไรควรพูดและเมื่อไรไม่ควรพูด และควรพูดอะไร
กับใคร ที่ไหน ในลักษณะอย่างไร นอกจากนั้นจะต้องมีความสามารถในการสื่อสาร
เท่า ๆ กับความสามารถทางด้านกฎเกณฑ์ของภาษา

แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ริเวอร์ส (Rivers. 1973 : 245 - 255) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทาง
ภาษาที่นักเรียนควรจะได้รับการฝึก เพื่อที่จะให้สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้
2 ระดับคือ

1. ชั้นการฝึกภาษาให้คล่องแคล่ว (Manipulation) ในชั้นนี้นักเรียนจะฝึก
เปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของประโยค เช่น การเติมส่วนที่แสดงพจน์ และคำ การมีคติมส่วนที่
ทำให้คำกริยาใช้ได้สอดคล้องกับประธาน โครงสร้างของประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ
และลักษณะเฉพาะของคำกริยาในประโยคต่าง ๆ เป็นต้น พฤติกรรมของนักเรียนในระดับ
นี้มักจะเป็นการใช้กระบวนการเทียบแทนในประโยคอื่น ๆ ที่มีความหมายแตกต่างกัน

2. การแสดงออก (Expression) เป็นระดับของการใช้ภาษาได้ตามความต้องการ ซึ่งสามารถแปรเปลี่ยนไปอย่างไรก็ได้ ไม่มีขอบเขตจำกัด แต่การแสดงออกจะขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ชนิดของถ้อยคำที่ได้เป็นสื่อ สถานการณ์ที่ทำให้ต้องใช้ภาษา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ตลอดจนความรู้สึกของผู้พูดเอง

ริเวลล์ (Revell, 1979) กล่าวว่า การสอนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาคิดต่อสื่อสารนั้น ครูจะต้องสอนสิ่งต่าง ๆ มากกว่าการสอนโครงสร้างภาษา จะเห็นว่านักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาได้หลังจากมีการสอบปลายปี ดังนั้นครูจะต้องแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่า การเลือกใช้คำเป็นสิ่งจำเป็น และจะทำให้เนื้อหาที่พูดนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นจะต้องสอนการใช้ (Use) เช่นเดียวกับกฎเกณฑ์ของภาษา (Usage) ในการเรียนการสอนครูจะต้องตระหนักถึงทักษะ (Skill - Getting) และการใช้ทักษะนั้น ๆ (Skill Using) โดยธรรมชาติแล้ว สภาพของห้องเรียนทำให้สภาพการสื่อสารเป็นสภาพลวง ๆ เท่านั้น โดยแท้จริงการสื่อสารนั้นเกิดขึ้นจากความจำเป็น ซึ่งความจำเป็นนี้ไม่มีในห้องเรียน ส่วนมากนักเรียนจะรูล่วงหน้าว่าเขาจะได้พูดอะไร และรู้ว่าคนอื่น ๆ จะพูดอะไร เขาและเพื่อน ๆ พร้อมทั้งครูจะถามคำถามซึ่งทุกคนรู้คำตอบแล้ว เช่น

ครูถาม (โดยรูปภาพหรือเนื้อความ)

Ask what Johnny was doing at 3 o'clock yesterday.

นักเรียนคนที่ 1 : What was Johnny doing at 3 o'clock yesterday ?

นักเรียนคนที่ 2 : He was sitting under a banana tree.

จะเห็นได้ว่าไม่มีความจำเป็นในการสื่อสาร ไม่มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารที่แท้จริง และก็ไม่มีการอยากฟังว่า กำลังพูดอะไร เพราะมีการควบคุมคำตอบไว้ ไม่มีความแปลกใจ

หรือน่าคนเด่นอะไร ความจำเป็นในการสื่อสารอาจจะทำให้เกิดขึ้นได้ในห้องเรียน โดยทำให้เกิดความสงสัยหรือทำให้ไม่สามารถทำนายได้ว่าจะพูดอะไร จะทำให้เกิด ความต้องการอยากรู้อำตอบ ต้องการฟัง ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะการสื่อสารที่แท้จริง

อมรา แสงจันทร์ (อมรา แสงจันทร์ 2524 : 11 - 17) ได้สรุป ความคิดของนักภาษาศาสตร์ที่สนใจแนวการสอนเพื่อการติดต่อสื่อสารว่าความสามารถทาง ภาษาเพื่อการสื่อสารจะประกอบด้วยความรู้ 5 ชนิดคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้ในแต่ละกลุ่มของสังคมและสถานการณ์ (Socio - Cultural Rules of Use)
2. ความรู้เกี่ยวกับกฎไวยากรณ์ของภาษา (Rules of Grammar)
3. ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Rules of Discourse)
4. ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่วางรูปลักษณะของภาษามีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น มากน้อยเพียงใด (Probability Rules of Use)
5. กลวิธีที่จะพลิกแพลงภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Strategies)

ฉะนั้น หลักการในการสอนตามแนวการสอนเพื่อการติดต่อสื่อสารนั้น ผู้เรียน ควรได้รับการฝึกฝนความรู้ทั้ง 5 ข้อดังกล่าวแล้ว ผู้สอนควรจะต้องให้ผู้เรียนเห็นว่ รูปแบบภาษาที่เรียน สามารถนำไปใช้ได้จริง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการ กระตุ้นและเร้าให้ผู้เรียนสนใจ ควรเตรียมโอกาสให้ผู้เรียนได้พบปะสนทนากับเจ้าของ ภาษาควย หรือไม่เช่นนั้นก็พยายามใช้วัสดุประกอบการสอนที่เป็นจริง (Authentic Materials) จะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ และทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ การจัด ให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ การฝึกฝน รวมทั้งได้รับประสบการณ์ให้ตรงกับความต้องการ

ของผู้เรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายถึงความเหมาะสมที่จะใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และอธิบายถึงวัฒนธรรมประเพณีของผู้ใช้ภาษานั้น ๆ ด้วย

4. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ 2522 : 157) เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะนี้เพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นทางตัวอักษร
2. จัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนมาหรือทราบมา
3. ถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นทราบโดยการเขียนต่าง ๆ เช่น เขียนตอบเป็นประโยค เป็นคำ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของผู้เรียน

ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น ศัพท์สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอนและลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เรียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทั้ง 5 ขั้นตอน (Rivers, 1978 : 245 - 255) คือ

1. การเลียนแบบ (Copying) เพื่อเป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว และยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์
2. การฝึกเขียนโดยอาศัยความจำ (Reproduction) การเขียนในขั้นนี้ นักเรียนจะต้องเขียนจากสิ่งที่เขาจำได้ หรือจากการอ่าน ตลอดจนการเขียนตามคำบอกหรือเขียนอธิบายรูปภาพ

3. การฝึกเขียนโดยอาศัยสิ่งที่เรียนไปแล้ว (Recombination) การเขียนระดับนี้ นักเรียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว ทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่ในเรื่องของโครงสร้างจะมีรูปแบบที่ยากขึ้น นักเรียนจะต้องรู้จักใช้เทียบแทน และการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค เป็นต้น

4. การฝึกเขียนโดยใช้คำและโครงสร้างที่กำหนด (Guided Writing) นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียน เพื่อให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ แต่อย่างไรก็ตามการเขียนระดับนี้ยังอยู่ภายใต้การแนะนำของครู ครูต้องให้คำแนะนำแก่เด็กที่มีปัญหา ตลอดจนนักเรียนที่ชอบแปลแบบของตนเองเป็นภาษาต่างประเทศ

5. การฝึกเขียนแบบอิสระ (Composition) นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักทำเค้าโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

กิจกรรมการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียน อาจจัดได้ในหลายรูปแบบซึ่ง สุโร พงษ์ทองเจริญ (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2520 : 133 - 134) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว เพื่อให้เกิดความแม่นยำ

1.1 คำนวณไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้ไวยากรณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนา และการขยายประโยค

1.2 คำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกัน ตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนใหม่แต่เลียนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างตามเรื่องที่ทำไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 คอบบทสนทนา เขียนเติม ขยายบทสนทนา

2.2 แปลเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้

การถอดความ

3. เขียนตามคำบอก

4. บรรยายภาพหรือสิ่งของ

5. การเขียนเรียงความ

นอกจากนี้ โฮแกน (Hogan. 1980 : 119 - 126) ได้ทำการสำรวจความสนใจในกิจกรรมการเขียนของนักเรียนระดับ 4 - 8 พบว่า นักเรียนให้ความสนใจในกิจกรรมต่อไปนี้จากมากไปหาน้อยคือ

1. การเขียนจดหมายถึงเพื่อน
2. การเขียนสะกดคำ
3. การเลือกใช้คำที่เหมาะสมกับประโยค
4. การสร้างคำใหม่
5. การสะกดคำที่แปลก ๆ
6. การตั้งชื่อเรื่อง
7. การเขียนเรื่องราวต่าง ๆ
8. การหาคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน
9. การเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว
10. การเขียนรายงาน

ขั้นตอนในการฝึกเขียนเพื่อการสื่อสารและการจัดกิจกรรมผสมผสานตามแนวของเคลลี่

ในการฝึกเขียนนั้น เคลลี่ ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีความต้องการที่จะถ่ายทอดความรู้สึกและอารมณ์เหมือนเจ้าของภาษา ซึ่งนั่นย่อมหมายถึงว่าการเริ่มต้นการเขียนที่คั้นจะต้องมีแรงจูงใจหรือสิ่งจูงใจให้กระทำ การสอนเขียนจะได้รับประโยชน์ถ้าครูให้รูปแบบการเขียน โดยที่ครูได้กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ขั้นตอนในการเขียนเพื่อสื่อสารโดยใช้กิจกรรมผสมผสานของเคลลี่ มี 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดงาน

เป็นขั้นที่ครูให้งาน คือการกำหนดหัวข้อในการเขียน โดยครูดึงมาจากเนื้อหาในบทเรียนพร้อมกับอธิบายศัพท์ และโครงสร้างที่จำเป็นให้กับนักเรียน

ขั้นที่ 2 อภิปราย

เป็นขั้นถกเถียง อภิปราย และซักถามปัญหาเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ กิจกรรมขั้นนี้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมทั้งชั้น

ขั้นที่ 3 ระดมพลังสมอง

ในขั้นนี้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย อภิปรายกันในกลุ่มเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน

ขั้นที่ 4 โครงร่าง

ขั้นนี้จะเข้าสู่การเขียนอย่างคร่าว ๆ โดยให้นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มย่อยว่าจะเขียนในลักษณะใด ตามหัวข้อที่ได้มาและตามที่ได้อภิปรายกันในกลุ่ม

ขั้นที่ 5 งานเขียนฉบับที่หนึ่ง

นักเรียนจะทำงานเป็นรายคู่กับเพื่อนของตนโดยเขียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนักเรียนแต่ละคู่จะวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงานเขียนของตน

ขั้นที่ 6 งานเขียนฉบับที่สอง

นักเรียนแต่ละคู่ออกงานของตนมารวมกลุ่มเดิม เพื่อนำงานในแต่ละคู่มาสอนในกลุ่มและภายในกลุ่มก็ช่วยกันเขียนขึ้นมาอีก เป็นงานรวมของกลุ่มย่อย

ขั้นที่ 7 งานเขียนฉบับสมบูรณ์

ขั้นนี้นักเรียนจะช่วยแก้เครื่องหมายวรรคตอน ไวยากรณ์ และสะกดคำ โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ

จะเห็นว่าทั้งการทำงานเป็นคู่และทำงานเป็นกลุ่มต่างก็เป็นกิจกรรม "กิจกรรมก่อนการเขียน" จะเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการเขียน ส่วนกิจกรรมระดมพลังสมอง เป็นกิจกรรมที่เด็กเขียนทุกสิ่งทุกอย่างลงไปหลังจากได้มีการอภิปราย ซึ่งก็เป็นกิจกรรมก่อนการเขียนเหมือนกัน เมื่อถึงขั้นของกิจกรรมการเขียนอย่างคร่าว ๆ เด็กจะเริ่มจับคู่กันเองภายในกลุ่ม เพื่อวางแผนทางการเขียนในคู่ของตน

การเขียนจะเริ่มต้นขั้นเมื่อถึงกิจกรรมขั้น "งานเขียนฉบับที่หนึ่ง" ซึ่งหมายถึงการเริ่มต้นงานเขียนอย่างมีระบบ และรูปแบบของการสื่อสารทางความคิดในขั้นนี้จะกว้างมาก

การที่เด็กได้มีโอกาสรวมกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มนั้นนับว่าเป็นการนำเข้าสู่การสอนเขียนเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง เพราะเด็กได้มีโอกาสใช้ภาษามากขึ้นในทุกขั้นตอนของกิจกรรม ดังจะเห็นได้จากความหมายของกิจกรรมที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนตามลำดับขั้นของเคลดี ดังนี้

กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)

ครอมบี (Crombie, 1977 : 1) ให้ความหมายว่า กลุ่มหมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปปฏิสัมพันธ์และติดต่อกันแบบเฉพาะหน้า (Face - to - Face)

กัลลี (Gulley, 1963 : 63) กล่าวว่า กลุ่มมีความหมายลึกซึ้งกว่า การที่บุคคลมาอยู่รวมกันเฉย ๆ เท่านั้น แต่การรวมกลุ่มจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และวัตถุประสงค์นั้นต้องสนองความต้องการของสมาชิกแต่ละคนด้วย
2. ผลการทำงานจะเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
3. มีการสื่อสารทางวาจา (Verbal Communication) หรือมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง

กลุ่มย่อย (Small Group)

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "กลุ่มย่อย" ไว้ดังนี้

คูลีย์ (Sidney Verba, 1961 : 11 citing Cooley, n.d.) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึงกลุ่มปรุมนภูมิที่มีลักษณะของกิจการติดต่อสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เขาวพา เตชะคุปต์ (เขาวพา เตชะคุปต์ 2517 : 20) กล่าวว่ากลุ่มย่อย เป็นคำที่ใช้ในวงการต่าง ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของกลุ่ม ซึ่งกลุ่มย่อยจะมีความหมายเฉพาะเจาะจงลงไปถึงการรวมกลุ่มของบุคคลเพียงไม่กี่คน เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ การรวมกลุ่มเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ๆ ที่มีจำนวนสมาชิกไม่มากนัก เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

โฮแมนส์ (Sidney Verba, 1961 : 11 citing Homans, n.d.) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อยหมายถึง กลุ่มคนที่มีการติดต่อสื่อสารอย่างใกล้ชิดเสมอ ๆ กลุ่มย่อยนี้ต้องมีสมาชิกจำนวนน้อยจึงสามารถติดต่อสื่อสารกันแบบเฉพาะหน้าได้

กิจกรรมกลุ่มในขั้นตอนการสอนเขียนของเคลลี นี้มีทั้งกลุ่มระดมพลังสมอง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้สำหรับการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้อภิปรายปัญหาต่าง ๆ กันอย่าง

เต็มที่ โดยเสรี ครูรับฟังความคิดเห็นของทุกคนและจากสมาชิกในกลุ่มเดียวกันนี้เอง จะกลายเป็นกลุ่มเปิดอภิปราย (Open - Discussion Group) คือหลังจากระดมพลังสมองเรียบร้อยแล้ว จะอภิปรายปัญหาที่สลับซับซ้อนโดยมีแง่มุมต่าง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนด แต่ละคนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันอย่างเต็มที่ รับฟังและถ่ายทอดความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อย่างมีเหตุผล

รูธ (Ruth, 1985 : 48) กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่มย่อย คือสถานการณ์ในการเรียนที่นักเรียนทำงานร่วมกันช่วยเหลือกัน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น และวิจารณ์ความคิดเห็นนั้น ๆ บทบาทของครูในขณะที่นักเรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยคือ ครูมีหน้าที่คอยสังเกต ตลอดจนทำหน้าที่ประเมินผลการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

รีด (Read, 1982 : 1) กล่าวว่า เมื่อไม่นานมานี้ได้มีการให้ความสนใจต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมาก โดยเฉพาะการสื่อสารระหว่างนักเรียน ซึ่งวิธีที่ง่ายที่สุดคือการแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการใช้ภาษา

ฮาร์วีนส์ (Read, 1982 : 7 - 8 citing Hawkins, 1976 : 25-28) ให้คำแนะนำว่า ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยสังเกตว่านักเรียนแต่ละกลุ่มกลุ่มไหนทำกิจกรรมได้ดี กลุ่มไหนมีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ นอกจากนี้แล้วครูยังสามารถที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่มได้ด้วย ทั้งนี้ไม่ใช่ในฐานะผู้นำกลุ่ม แต่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มเทียบเท่ากับนักเรียน ครูไม่ควรยืนอยู่หน้าชั้นหรือตรงกลางห้องเรียน แต่ควรจะไปรอบ ๆ ห้องในระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

รีด (Read, 1982 : 6) และบราวน์ (Brown, 1982 : 10 - 12) กล่าวถึงผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มดังนี้

1. นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์กัน และมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาเป้าหมายอย่างมีความหมายและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้นักเรียนยังได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. กระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการทำงานในกลุ่ม เช่น การให้นักเรียนตรวจงานกันเอง นักเรียนจะรู้จักข้อผิดพลาดของตนเอง และของผู้อื่น ได้มีการอภิปรายกันถึงสิ่งที่ผิดและถูกต้อง การรับผิดชอบต่อของนักเรียนทำให้ครูลดภาระในการตรวจงาน
3. กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อมูลต่าง ๆ โดยการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม
4. สนับสนุนการใช้ภาษาแม่ในการเรียน โดยจัดให้นักเรียนที่พูดภาษาแม่เดียวกันเรียนด้วยกันแล้วยังเพิ่มความสัมพันธ์ทางสังคม และช่วยลดความกังวลใจของนักเรียนด้วย

กิจกรรมคู่ (Pair Work)

กิจกรรมคู่ (Pair Work) ใช้ฝึกในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ทุกทักษะ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนการสอนไวยากรณ์และคำศัพท์

ซามูดา และบรูตัน (Samuda and Bruton, 1981 : 23 - 25) เสนอแนะการฝึกกิจกรรมคู่ไว้หลายวิธี เช่น บทสนทนาแบบบทบาทสมมุติ การออกเสียงคำศัพท์โดยใช้วิธีหาความแตกต่าง สำหรับการเขียนได้แนะนำไว้ว่า อาจเริ่มต้นโดยการแจกภาพให้นักเรียนครึ่งห้อง และแจกประโยคที่สัมพันธ์กับภาพให้นักเรียนอีกครึ่งห้อง นักเรียนทั้งสองฝ่ายต้องพยายามจับคู่กันเพื่อให้ได้ประโยคและภาพที่เกี่ยวข้องกัน เมื่อจับคู่ได้แล้วนักเรียนทั้งหมดช่วยกันเขียนเป็นเรียงความ

เนชั่น (Nation. 1979 : 138) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมกันทำงานของนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกันได้ง่าย และได้เห็นผลงานที่ตนเองทำ เมื่อให้ผู้เรียนทำกิจกรรมคู่ ผู้เรียนต้องนั่งใกล้กัน เช่น ในการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนสองคนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพิจารณาค่าและวลีที่ไม่ทราบความหมาย ช่วยกันตอบคำถาม และอภิปรายเกี่ยวกับคำตอบนั้น

เนชั่น (Nation. 1979 : 139) กล่าวว่า การทำกิจกรรมคู่มีผลดังต่อไปนี้

1. ผลงานที่ทำโดยนักเรียนสองคนช่วยกันย่อมดีกว่าผลงานที่ทำโดยบุคคลเพียงคนเดียว โอกาสที่จะผิดพลาดมีน้อยมาก
2. นักเรียนสามารถอธิบายในสิ่งที่ไม่เข้าใจให้เพื่อนฟังได้ชัดเจนกว่าครู เพราะครูไม่ได้เห็นชุดบทพูดของนักเรียนอย่างชัดเจนเท่ากับนักเรียนกันเอง
3. ทำให้ครูตรวจแก้ไขผลงานของนักเรียนน้อยลง
4. ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

จากการที่ผู้เรียนได้ฝึกเขียนตามขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมผสมผสานนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กได้มีโอกาสในการใช้ภาษามาก เพราะมีขั้นตอนของกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมคู่มาก ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของตนเอง เพราะได้มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในคู่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมในการทำงาน

(Workshop feeling)

การฝึกเขียนหลาย ๆ ครั้ง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังนักเรียนให้เป็นผู้เขียนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Kelly. 1984 : 69) เพราะฉะนั้นครูผู้สอนควรจะเน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกเขียนและมีโอกาสในการใช้ภาษามาก ๆ

5. ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมในการสอนเขียน

เคลลี่ (P.G. Kelly. 1984 : 80 - 94) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การใช้กิจกรรมในการสอนเขียน ซึ่งแบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ผสมผสานกันทั้งหมด 7 ขั้นตอน ในมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย พบว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความกระตือรือร้นสูงมากและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา

ชาราน และคนอื่น ๆ (Sharan and the Others. 1980 : 125-129) ได้ทำการศึกษาทดลอง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนเป็นกลุ่มย่อยกับเรียนด้วยวิธีธรรมดา โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 2, 3, 4, 5 และ 6 จากการเรียนวิชาสังคมศึกษา ผลการทดลองสรุปได้ว่า นักเรียนระดับ 2, 3 และ 4 กลุ่มที่เรียนแบบกลุ่มย่อยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา ส่วนนักเรียนระดับ 3 และ 5 ทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

อรุณี วิริยะจิตรรา (Aruneo Wiriyachitra. 1978 : 39 - 41) ได้ทำการทดลองการสอนเขียน โดยใช้กิจกรรมการสอนเขียนแบบผสมผสาน ได้นำทักษะทั้ง 3 คือ การฟัง การพูด และการอ่าน มาบูรณาการเข้าด้วยกัน ทำการทดลองที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเขียนมากกว่าแต่ก่อน มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างหม่นักศึกษาในขณะที่มีกิจกรรมการเขียน และที่สำคัญคือการใช้เขียนนี้มีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มความสามารถในด้านการอ่านด้วย

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

6.1 ความหมายของแรงจูงใจและแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ
แรงจูงใจ เป็นสภาวะที่เกิดขึ้นในบุคคลเพื่อควบคุมพฤติกรรมที่จะมุ่งไปสู่เป้าประสงค์ (ชม ภูมิภาค 2516 : 54)

แรงจูงใจ เป็นองค์ประกอบภายในซึ่งกระตุ้นหรือนำทาง เป็นตัวรวม พฤติกรรมต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ เมอเรีย (Murphy, 1938 :284) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญมากในการเรียนภาษา จาโคโบวิทส์ (Jacobovits) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศของ ผู้เรียนพบว่า มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการคือ ความถนัด สติปัญญา ความมานะ พยายาม หรือแรงจูงใจในการเรียน และองค์ประกอบอื่น ๆ ต่อมานักจิตวิทยาชาว อเมริกัน และนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ได้ทำการศึกษาโดยยึดพื้นฐานการวิเคราะห์ของ จาโคโบวิทส์ แล้วสรุปองค์ประกอบสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ ดังนี้

1. ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Aptitude)	33 เปอร์เซ็นต์
2. สติปัญญา (Intelligence)	20 เปอร์เซ็นต์
3. ความพยายามของความมานะพยายามหรือแรงจูงใจ (Perseverance or Motivation)	33 เปอร์เซ็นต์
4. องค์ประกอบอื่น ๆ (Others)	14 เปอร์เซ็นต์

จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญพอ ๆ กับความถนัด ทางการเรียน ดังนั้นในการสอนภาษาต่างประเทศผู้สอนไม่ควรละเลยองค์ประกอบด้าน แรงจูงใจนี้

การตั้งใจเรียนและการใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียน เป็นผลสะท้อนมาจาก แรงจูงใจของผู้เรียน และเป็นที่ปรากฏอย่างเด่นชัดว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจที่เกิดจาก แหล่งแรงจูงใจที่มีความหมาย จะมีความมานะพยายามในการเรียนมาก

โนอา (Chastain, 1976 : 72 citing Noar, 1972) กล่าวว่า ความต้องการ (Need) ของนักเรียนที่มีความสำคัญมากต่อแรงจูงใจในห้องเรียนมี 2 ประการคือ

1. แรงจูงใจไม่สังคม เกิดจากความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับในสังคมและการที่มนุษย์จะได้รับการยอมรับในสังคมนั้น เขาจะแสดงให้เห็นว่า เรามีความสามารถและประสบความสำเร็จ

2. แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากองค์ประกอบที่สำคัญ

3 ประการคือ

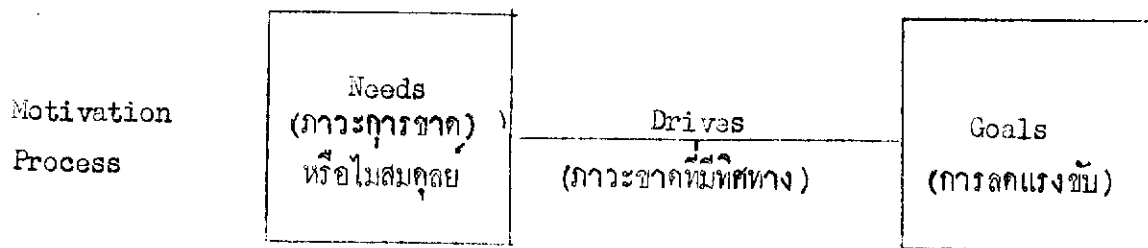
2.1 แรงขับที่เกิดจากความใฝ่รู้ (Cognitive Drive) ต้องการที่จะรู้และเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว

2.2 แรงขับที่เกิดจากความต้องการที่จะส่งเสริมตนเองให้สูงขึ้น

2.3 แรงขับที่เกิดจากความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน

(affiliation)

นิยม สารรัตน์ (นิยม สารรัตน์ 2524 : 16 - 17 อ้างอิงมาจาก อรรถยี่ ชื่นมณูย์ 2520) ได้กล่าวถึงวงจรของแรงจูงใจ (The Motivation Cycle) ว่า ประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 ประการ ที่ต้องการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีผลกระทบต่อกันคือ ความต้องการ (Need) แรงขับ (Drives) และเป้าหมาย (Goals) ดังรูป

- ภาวะไม่สมดุลย์ เป็นสภาพที่ขาดแคลนซึ่งเกิดขึ้นเมื่อใดก็ตามที่มีความไม่สมดุลย์ทางสรีระหรือทางใจ
- ภาวะขาดที่มีทิศทาง เป็นตัวสำคัญของกระบวนการมีแรงจูงใจ หรือวงจรแพ่งแรงจูงใจ เพราะแรงขับ หรือ Drives จะเป็นตัวมุ่งกระทำ Action oriented และเสริมกำลัง เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมาย
- การลดแรงขับ เป็นจุดสุดท้ายของแรงจูงใจ หมายถึง อะไรก็ได้ที่จะทำให้แรงขับลดลงหรือบรรเทาความต้องการ เพราะฉะนั้นการบรรลุเป้าหมายก็มีความโน้มเอียงที่จะช่วยให้ภาวะสมดุลย์ของกายหรือทางใจกลับมาใหม่ขึ้น

สำหรับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น การ์คเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert, 1972 : 3) ยังได้แบ่งออกเป็น 2 ประการคือ

1. Instrumental motivation หมายถึง แรงจูงใจของนักเรียนที่ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพต่อไป
2. Integrative motivation หมายถึง แรงจูงใจของนักเรียนที่ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เข้าถึงวัฒนธรรมและต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับที่จะมากระตุ้นอารมณ์หรือความปรารถนาทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ซึ่งในเรื่องความต้องการและแรงขับภายในที่ทำให้เกิดแรงจูงใจขึ้นนั้น ออซูเบล (Ausubel, 1968 : 368 - 379) ได้เสนอแนะไว้ 6 ข้อ ดังนี้

1. ความต้องการที่จะสำรวจ คือความต้องการที่จะค้นหาเพื่อขจัดความสงสัยที่มีอยู่
2. ความต้องการที่จะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม คือความต้องการที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งกับสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา และการกระทำนั้นจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น
3. ความต้องการที่จะทำกิจกรรม คือความต้องการที่จะเคลื่อนไหว หรือออกกำลังทั้งร่างกายและจิตใจ
4. ความต้องการที่จะได้รับการกระตุ้น คือความต้องการที่บุคคลประสงค์ที่จะให้ตัวเองได้รับการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม โดยสิ่งแวดล้อม ความคิด และความรู้สึกต่าง ๆ
5. ความต้องการที่จะได้รับความรู้ คือความต้องการที่จะค้นหาความรู้ เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความต้องการในข้อ 1 - 4 และเพื่อจัดระบบความรู้ให้กับตัวเอง
6. ความต้องการที่จะส่งเสริมตัวเองให้สูงขึ้น คือความต้องการที่จะให้ตัวเองเป็นที่รู้จักและยอมรับนับถือจากผู้อื่น

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น เนลสัน และจาโคโบวิทส์ (Nelson and Jacobovits, 1970) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า มีองค์ประกอบมากมาย ปลีกย่อยหลายอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น การสอน เอกศัพทภาพ และองค์ประกอบทางสังคม-วัฒนธรรม และหากแยกย่อยไปจากองค์ประกอบเหล่านี้ยังประกอบไปด้วย สติปัญญาความเฉลียวฉลาด เจตคติ ความพากเพียร วิธีการสอนสิ่งอื่นที่เข้ามาบรรจบกัน และการประเมินตนเอง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์ในทางบวกหรือทางลบ ต่อแรงจูงใจนั้นก็แล้วแต่ลักษณะของแต่ละบุคคล และสถานการณ์นั้น ๆ

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแรงจูงใจที่สำคัญแล้ว ตัวครูผู้สอนยังมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนด้วย ใน ค.ศ. 1977

กิราร์ด (Girard, 1977 : 100) ได้ทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามความเห็นจากนักเรียนชายหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 12 - 17 ปี จำนวน 1,000 คน เกี่ยวกับลักษณะของครูที่ตนต้องการได้ค่าตอบดังนี้คือ

1. เป็นผู้สามารถสร้างบทเรียนใหม่ที่น่าสนใจ
2. ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน
3. อธิบายชัดเจน
4. พูดภาษาอังกฤษเก่ง
5. แสดงความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง
6. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมกิจกรรม
7. มีความอดทนสูง
8. ใช้ภาษาพูดอยู่เสมอ
9. มีความสามารถในการทำให้นักเรียนทุกคนเรียนได้ดี
10. ใช้สื่อทัศนอุปกรณ์

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย อัจฉา วงศ์โสธร (อัจฉา วงศ์โสธร 2519 : 217) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสิต จำนวน 120 คน จากสถาบันการศึกษาต่อไปนี้แต่ละ 30 คน คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน และบางแสน ผลการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มแรงจูงใจสูงกับกลุ่มแรงจูงใจต่ำ กล่าวคือ กลุ่มแรงจูงใจสูงมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง กลุ่มแรงจูงใจต่ำมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

นิยม สารรัตน์ (นิยม สารรัตน์ 2524 : 50) ได้ทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้เรียนโปรแกรมศิลปภาษากับผู้เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9 ปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ เจตคติ และแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนสูง ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจต่ำผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ก็จะต่ำด้วย

2. นักเรียนทั้งสองโปรแกรมมีเจตคติและแรงจูงใจสูงกว่า เปอร์ เซ็นต์เฉพาะ เรื่อง การรู้จักความสำคัญในการ เรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ และเจตคติในการ เรียนภาษาอังกฤษ เท่านั้น ส่วนเจตคติที่มีต่อเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเข้มข้นของแรงจูงใจ แรงสนับสนุนของผู้ปกครองในการ เรียนภาษาอังกฤษก็นิสัยในการ เรียนภาษาอังกฤษ

3. เจตคติและแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนทั้งสองโปรแกรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน เขียนโดยใช้กิจกรรม รวบรวมสำเนา เพื่อการสื่อสาร จะมี ความสามารถทางการ เขียนแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอน เขียนตามคู่มือครู

2. นักเรียนที่ได้รับการสอน เขียนโดยใช้กิจกรรม รวบรวมสำเนา เพื่อการสื่อสารจะมี แรงจูงใจแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอน เขียนตามคู่มือครู

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ที่เรียนวิชาทักษะการเขียน 1 (อ 061) จำนวนทั้งหมด 4 ห้องเรียน รวม 149 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ที่เรียนวิชาทักษะการเขียน 1 (อ 061) จำนวน 2 ห้องเรียน โดยได้จากการสุ่มนักเรียน 4 ห้องเรียน และนำนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มาทดสอบกัน เพื่อที่จะสุ่มนักเรียนเป็นรายคน เข้ากลุ่มแล้วแบ่ง เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยวิธีจับฉลากห้องเรียน จำนวนนักเรียนที่ใช้ห้องเรียนละ 30 คน

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มที่สอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่สอนเขียนโดยใช้ขั้นตอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนวิชาทักษะเขียน 1 (อ 061) โดยใช้กิจกรรมผสมผสาน เพื่อการสื่อสาร ใช้ เวลา 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที สำหรับกลุ่มทดลอง

2. แผนการสอนวิชาทักษะเขียน 1 (อ ๐61) โดยใช้ขั้นตอนตามคู่มือครู ใช้ เวลา 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที สำหรับกลุ่มควบคุม
ขั้นตอนในการสร้าง เครื่องมือดังนี้

1. การสร้างแผนการสอนทักษะการเขียน 1 โดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อ การสื่อสาร

1.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรในรายวิชาทักษะการเขียน

1.2 ศึกษาการสร้างแผนการสอนเขียนจากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษ ของทวีชัย สุวรรณภักดิ์ (ทวีชัย สุวรรณภักดิ์ 2522 : 157 - 172)

1.3 ศึกษาการสร้างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานจาก เคลลี่ (Kelly. 1984 : 80) ที่ผู้วิจัยได้สรุปหลักและวิธีดำเนินการฝึกเขียนโดยใช้กิจกรรม ผสมผสานเพื่อการสื่อสาร แล้วนำมาสร้างแผนการสอนและแบบฝึกเขียนโดยใช้กิจกรรม ผสมผสานเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้

1.3.1 เลือกข้อความจากหนังสือประกอบการเรียนวิชาทักษะการเขียน 1 (Writing to Communicate Book One) โดยใช้เนื้อหาเดียวกับแผนการสอน โดยใช้ การฝึกตามคู่มือครู ใช้เวลา 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที

1.3.2 ครูอธิบายศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ให้นักเรียนเข้าใจ หลังจากนั้นครูอธิบายวิธีดำเนินการ และข้อตกลงเบื้องต้น ในการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรม ผสมผสานเพื่อการสื่อสารดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดงาน

เป็นขั้นที่กำหนดหัวข้อในการเขียน โดยครูดึงมาจากเนื้อหาใน

บทเรียน

ขั้นที่ 2 อภิปราย

ครูและนักเรียนถกเถียงอภิปราย ชักถามปัญหาเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ

ให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดสงสัย

ขั้นที่ 3 ระดมพลังสมอง

ในขั้นนี้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย อภิปรายกันในกลุ่มเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน กลุ่มละ 6 คน

ขั้นที่ 4 โครงร่าง

ขั้นนี้จะเข้าสู่การเขียนอย่างคร่าว ๆ โดยให้นักเรียนจับคู่ที่จะเขียนอย่างไร ตามหัวข้อที่ได้มา และตามที่ได้อภิปรายในกลุ่ม

ขั้นที่ 5 งานเขียนฉบับที่หนึ่ง

นักเรียนสองคนในกลุ่มช่วยกันทำงานเขียนนี้ให้คิดและสมบูรณ์ขึ้น
วิจารณ์งานภายในกลุ่มของตน

ขั้นที่ 6 งานเขียนฉบับที่สอง

นักเรียนแต่ละคู่ออกงานของตนมารวมกลุ่มใหญ่ (กลุ่มละ 6 คน) อีกครั้ง เพื่อทำงานเขียนแต่ละคู่ออกมา เสนอในกลุ่มและกลุ่มก็ช่วยกันเขียนขึ้นมาอีกหนึ่งฉบับ

ขั้นที่ 7 งานเขียนฉบับสมบูรณ์

ขั้นนี้นักเรียนจะช่วยกันแก้เครื่องหมายวรรคตอน ไวยากรณ์ และสะกดคำ โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ

หลังจากแต่ละกลุ่มเขียนเสร็จ จะแสดงผลงานของทุกกลุ่มติดไว้

หน้าห้องเรียน

1.3 นำแผนการสอนและแบบฝึกเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารที่ได้สร้างแล้วไปให้ครูทรงคุณวุฒิสมาชิกการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขในเรื่องความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา

1.4 นำแผนการสอนที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 30 คน

การตรวจให้คะแนนแบบฝึกเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร
ให้คะแนนโดยมีคณาจารย์ของไพเรสส์ท์ ประเสริฐรังษ์ (ไพเรสส์ท์ ประเสริฐรังษ์ 2526 :
23 - 26)

ให้ 2 คะแนน ถ้าเขียนถูกต้องทั้งในด้านความหมายและกฎเกณฑ์ของภาษา

ให้ 1 คะแนน ถ้าเขียนตรงตามความหมาย แต่ไม่ถูกต้องในเรื่องกฎเกณฑ์

ของภาษา

ให้ 0 คะแนน ถ้าเขียนผิดทั้งในด้านความหมายและกฎเกณฑ์ของภาษา

2. การสร้างแผนการสอนวิชาทักษะการเขียน 2 โดยใช้คู่มือครู

2.1 ศึกษาการสร้างแผนการสอน เขียนจากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษของ
ศรีวิทย์ สุวรรณภักดิ์ (ศรีวิทย์ สุวรรณภักดิ์ 2522 : 172)

2.2 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองนี้เป็นเรื่องราวจากหนังสือแบบเรียนรายวิชา
ทักษะการเขียนของระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ชื่อ Writing to Communicate Book One
ของกรมวิชาการ จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาสอน 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที ดังนี้

Unit 1 Accidents and Injuries

Unit 2 Ailments

Unit 3 Relief and Cure

Unit 4 Direction

Unit 5 Distance

Unit 6 At the Department Store

2.3 การสอนเขียนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอน โดยให้
นักเรียนได้รับการฝึกเขียนตามขั้นตอนและแบบฝึกหัดที่มีอยู่ในคู่มือครู ซึ่งยึดเนื้อหาในหนังสือ
Writing to Communicate Book One โดยครูจะกำเนิการสอนตามลำดับขั้นต่าง ๆ ใน
แต่ละคาบดังต่อไปนี้

2.3.1 สร้างความสนใจ

ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจได้หลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์ และใช้อุปกรณ์ที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเขียน

2.3.2 แจงจุดประสงค์

ครูแจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบว่านักเรียนจะได้รับอะไรบ้างในการเรียนแต่ละคาบ และนักเรียนควรจะได้มีการพัฒนาการทางด้านพฤติกรรมในการเขียนอย่างไรบ้างหลังจากเรียนในคาบนั้น ๆ แล้ว

2.3.3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นก่อนนำมาใช้

ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการใช้คำถาม หรือแสดงรูปภาพ อุปกรณ์ และสร้างสถานการณ์ เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในเรื่องคำศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะเขียน

2.3.4 เสนอทบทวนใหม่โดยใช้การกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้

สอนศัพท์ โดยการแสดงรูปภาพ อุปกรณ์ และสร้างสถานการณ์ เพื่อสอนโครงสร้างไวยากรณ์ และสอนส่วนวนต่าง ๆ ที่จำเป็นที่จะต้องใช้ในการเรียงประโยค

2.3.5 ให้แนวการเรียนรู้

2.3.5.1 ครูให้ตัวอย่างประโยคต่าง ๆ ที่มีโครงสร้าง

ไวยากรณ์ใกล้เคียงกับเรื่องที่จะเขียน

2.3.5.2 ให้นักเรียนฝึกฝนโดยการเขียนประโยค ตามตัวอย่าง

ที่ครูให้

2.3.5.3 ให้นักเรียนสร้างประโยคใหม่ ๆ ตามแนวตัวอย่างที่

ครูให้ หรือให้ใกล้เคียงกับแนวตัวอย่างที่ครูให้

2.3.5.4 ครูเขียนเรื่องโดยเรียงประโยคให้สับสนแล้วให้

นักเรียนเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้องตามลำดับของเรื่อง

2.3.6 ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ หรือทำให้เกิดพฤติกรรม
ให้นักเรียนเขียน เรื่องหรือฝึกหัดตามเนื้อเรื่องที่เรียน

2.3.7 แจงผลการปฏิบัติ

ครูตรวจผลงานการเขียนของนักเรียน แก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ
และให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนเขียนได้ถูกต้อง คือใช้สำนวน กระสวนคำและไวยากรณ์ได้
อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

2.3.8 ประเมินผล

ครูประเมินผลได้โดยการดูจากผลงานและพัฒนาการทางการเรียน
ของนักเรียนแต่ละคนตามงานที่ครูให้ปฏิบัติ

2.3.9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน

กำหนดหัวข้ออย่างกว้าง ๆ หรือหลาย ๆ หัวข้อให้นักเรียนเลือก
นำไปเขียนเป็นการบ้านมาส่ง

2.4 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นนี้ไปให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านคือ คร. เสาวลักษณ์
รัตนวิเศษ อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และ คร. พิศรประภา อกุลวิทย์ พิจารณาตรวจดูในเรื่อง
ความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา

2.5 นำแผนการสอนที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2529 จำนวน 30 คน

3. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิเชียร
เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 78 - 97) แล้วทำการปรับปรุงแบบสอบถามวัด
ทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ นิยม สารรัตน์ (นิยม สารรัตน์ 2524 :
63 - 83) เพื่อให้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อความในแบบสอบถามจะสอบถามในด้านความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความมานะพากเพียรพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแสดงว่ามีความรู้สึก หรือการกระทำที่ตรงข้อใดมากที่สุด โดยมีตัวเลือกอยู่ 5 ระดับดังนี้ มากอย่างยิ่ง มาก ปานกลาง น้อย และน้อยอย่างยิ่ง

3.2 กำหนดน้ำหนักในการให้คะแนนการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความไว้ดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (Positive)

ให้คะแนนดังนี้

มากอย่างยิ่ง	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึก หรือการกระทำไปในทางลบ (Negative)

ให้คะแนนดังนี้

มากอย่างยิ่ง	1	คะแนน
มาก	2	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	4	คะแนน
น้อยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างขวามือของนักเรียนเฉพาะข้อความ
ที่ตรงกับความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	ความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าติดตามเรื่องที่ครู สอนอย่างจริงจัง					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกอยู่เสมอว่าควรจะพยายามฝึกฝนและ ปรับปรุงการ เรียนภาษาอังกฤษให้ยิ่งขึ้น					
3. ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้ายิ่งรู้สึกว่า เป็นวิชา ที่ยากและไม่อยากเรียนต่อไป					

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้างแบบสอบถาม
3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ
ตลอดจนตรวจว่าค่าถ่วงน้ำหนักแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

3.4 นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไปหาคุณภาพ โดย
นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียน
อนุภูวนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 100 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง

3.5 นำผลการตรวจวิเคราะห์ของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของ
ข้อความรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับ

คะแนนของผู้ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่ง เป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ แล้วใช้สถิติ t - test ก็ได้เลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความน่าเชื่อถือสูงอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 144 - 146) และได้ขอคำถามที่ใช้จริง 20 ข้อ

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 151) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

4. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาทักษะเขียน 1 (อ 061) ในด้าน
 - 4.1 คำศัพท์และสำนวนในบริบท
 - 4.2 การสะกดคำ
 - 4.3 โครงสร้างทางไวยากรณ์
 - 4.4 เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่

แบบทดสอบนี้ใช้ประเมินผลการเรียนของนักเรียน เมื่อจบบทเรียนทั้ง 4 หน่วยแล้ว มีทั้งหมด 40 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเล็ก ลักษณะของข้อสอบเป็นแบบเลือกคำตอบเพิ่มในช่องว่าง หากข้อใดสะกดผิดเรียงลำดับคำ หรือวลีให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ เลือกใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง โดยมีลำดับขั้นในการสร้างแบบทดสอบดังนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์ของการเรียนรู้อาษา ทักษะเขียน 1 (อ 061)
2. ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือต่อไปนี้
 - 2.1 เทคนิคการวัดผลของชวาล แพร์ตูกูล (ชวาล แพร์ตูกูล 2518 :

228 - 245)

- 2.2 Modern language Testing : A Hand Book (Vallette. 1967)
- 2.3 Testing Communicative Performance (Caroll. 1980)
- 2.4 Testing English as a second Language (Harris. 1969)
- 2.5 Cue for communication (Harkess and Eastwood. 1981)

3. เลือกศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน จากหนังสือ *Writing to Communicate Book One*
4. สร้างข้อสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 80 ข้อ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่านคือ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และ ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ตรวจสอบแก้ไขและดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งวัดได้จากดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่าของข้อคำถามจาก .5 - 1 (บุญเชิด ภิญโญนนิตพงษ์ 2527 : 69 - 70)
5. นำแบบทดสอบความตามารถทางการเขียนที่ได้ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว และมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2529 ที่เคยเรียนวิชาทักษะการเขียน 1 (อ 061) จำนวน 160 คน เพื่อหาคุณภาพ โดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิด 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพโดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ชวาล แพร์ติกุล 2518 : 295 - 323) หาค่า P_H และ P_L โดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ จุง เต ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยากอยู่ในช่วง .20 - .80 และหาค่าอ่านจําแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป เป็นจำนวน 40 ข้อ ซึ่งครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้
6. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อ 5 จำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 169)

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Controlled Group Pretest - Posttest Design (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 226) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	~X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

- T₁ คือ การสอบก่อนที่จะจัดกระทำการทดลอง (Pre - test)
 T₂ คือ การสอบหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง (Post - test)
 R คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
 C คือ กลุ่มควบคุม (Control Group)
 E คือ กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
 X คือ การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร
 ~X คือ การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โดยใช้เวลาการสอนปกติเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ รวมเวลาทดลองทั้งสิ้นกลุ่มละ 12 คาบ และการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จำนวนกลุ่มละ 4 คาบ โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ได้มีการชี้แจงวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย ตลอดจนวิธีการสอนให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มทราบ
2. ทดสอบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
3. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
4. ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน ดังนี้
 - 4.1 กลุ่มควบคุม เรียนตามแผนการสอน โดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร
 - 4.2 กลุ่มทดลอง เรียนตามแผนการสอนโดยใช้เครื่องมือครู
5. ทดสอบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง
6. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากคุณภาพของ เครื่องมือ
 - 1.1 หากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร
(บุญเจ็ด วิทยุโณนันทพงษ์ 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 ΣR คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
 ภาษาอังกฤษ โดยใ้สูตร KR - 20 (ถวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 :
 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนรวมของคะแนนรวมทั้งหมด
 p แทน สัดส่วนของการตอบถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนของการตอบผิดในแต่ละข้อ หรือ $q = 1 - p$

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามจากการแบ่งคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 โดยคำนวณจากสูตร (Ferguson, 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
\bar{x}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบ เป็นรายข้อในกลุ่มสูง
\bar{x}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบ เป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ
s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบ เป็นรายข้อในกลุ่มสูง
s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบ เป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร Alpha Coefficient

(α) (โกวิท ประวาลพุกษ์ 2523 : 90)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum o_i^2}{\sigma_x^2} \right)$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
o_i^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
σ_x^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด
n	แทน	จำนวนข้อในแบบทดสอบ

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และคะแนนแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดย

คำนวณจากสูตร t - test ในรูป Difference Score (Edward. 1954 : 256)

$$t = \frac{\bar{X}_{D1} - \bar{X}_{D2}}{\sqrt{\frac{S_{D1}^2}{N_1} + \frac{S_{D2}^2}{N_2}}} \quad df = \frac{\frac{S_{D1}^2}{N_1} + \frac{S_{D2}^2}{N_2}}{\left(\frac{S_{D1}^2}{N_1}\right)^2 + \left(\frac{S_{D2}^2}{N_2}\right)^2}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
- \bar{X}_D แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรี้นกับก่อนการ เรี้นของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ
- S_D^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการ เรี้นกับก่อนการ เรี้นของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ
- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
\bar{X}_D	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียน กับก่อนการเรียนของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ
S_D^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ
df	แทน	ค่าแห่งความเป็นอิสระ
S^2	แทน	ความแปรปรวนรวมของกลุ่มต่าง ๆ
p	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
**	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t - test ในรูปของ Difference score

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_D	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	30	11.63	37.41	3.36 **
กลุ่มควบคุม	30	7.27	12.96	

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์จากตารางพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ให้ผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_D	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	30	2.53	76.53	1.83
กลุ่มควบคุม	30	- .67	12.96	

$$p < .05$$

ผลการวิเคราะห์จากตารางพบว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครูมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร และที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้คู่มือครู ซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการสอน 2 แบบด้วยกันคือ
 - 1.1 การสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 การสอนเขียนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร และนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู จะมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529
โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529
โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น
60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย จากประชากร 4 ห้องเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนวิชาทักษะเขียน 1 (อ 061) 2 แผน แผนละ 12 คาบ
คาบละ 50 นาที คือ

3.1.1 แผนการสอนวิชาทักษะเขียน 1 โดยใช้กิจกรรมผสมผสาน
เพื่อการสื่อสาร

3.1.2 แผนการสอนวิชาทักษะเขียน 1 โดยใช้ขั้นตอนการสอนตาม
คู่มือครู

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ วิชาทักษะเขียน 1
(อ 061) แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบที่วัดความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และ
ค่าความเชื่อมั่นมาแล้ว โดยแต่ละข้อจะมีค่าความยากง่าย ระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจ
จำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .90

3.3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายได้ โดยใช้
t - test และหาค่าของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร Alpha Coefficient
ได้ค่าความเชื่อมั่น .98

4. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โดยใช้เวลาดำเนินการสอนปกติเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น กลุ่มละ 12 คาบ และ การทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จำนวนกลุ่มละ 4 คาบ โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติ ดังนี้

- 4.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ได้มีการชี้แจงวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายตลอดจนวิธีการสอนให้แก่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มทราบ
 - 4.2 ทดสอบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
 - 4.3 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
 - 4.4 ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน ดังนี้
 - 4.4.1 กลุ่มทดลอง เรียนตามแผนการสอน โดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร
 - 4.4.2 กลุ่มควบคุม เรียนตามแผนการสอนโดยใช้คู่มือครู
 - 4.5 ทดสอบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง
- หลังจากดำเนินการตามขั้นตอนข้าง ๆ ครบทุกขั้นตอนแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

กระทำโดยการนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สถิติ $t - test$ ในรูปของ difference score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้คู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร และนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้คู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย และภายในเวลาอันจำกัด ฉะนั้นการอภิปรายผลจึงขอกำหนดอยู่เฉพาะในการทดลองครั้งนี้เท่านั้น

จากผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้คู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ
 - 1.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารมีโอกาสใช้ภาษามากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม โดยที่ผู้เรียนแต่ละคนมีข้อมูลของตนเองไม่เพียงพอ ต้องมีการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษาสื่อสารไปในตัวด้วย

เจดีย์วศรี พิบูลชล (เจดีย์วศรี พิบูลชล 2528 : 1 - 7) กล่าวว่า บทเรียนที่เอื้อต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ลักษณะของกิจกรรมจะต้องสำเร็จด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้

1.1.1 ผู้เรียนต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้อื่นเพื่อมารวมกับข้อมูลที่มีอยู่

1.1.2 ผู้เรียนต้องนำความคิดเห็นของตนมารวมเป็นข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อมูลที่มีอยู่เดิม

1.1.3 ผู้เรียนต้องนำเอาความรู้สึก หัตถ์สนคติ และความสนใจที่มีต่อข้อมูลมารวมเป็นข้อมูลเพิ่มเติม

จะเห็นได้ว่าโอกาสในการใช้ภาษาอย่างหลากหลายของเด็กในกลุ่มทดลองมีมากแต่เด็กในกลุ่มควบคุมการใช้ภาษาอยู่ในวงแคบ เพราะนักเรียนได้ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเฉพาะจากแบบเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดเอาไว้เป็นแบบเรียนเล่มเดียวที่เป็นหลักในการสอน การคาดหวังว่าผู้เรียนจะมีโอกาสได้ฝึกฝนและใช้ภาษาให้มากที่สุดตามที่ครูต้องการ จากแบบเรียนเพียงเล่มเดียวนั้นย่อมเป็นไปได้ยาก (เจดีย์วศรี พิบูลชล 2528 : 1)

1.2 สภาพการเรียนการสอน นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีบรรยากาศในการเรียนการสอนแปลกไปจากวิธีการเก่า ๆ คือมีโอกาสได้ทำงานเป็นคู่ ทำงานเป็นกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือครู การเรียนการสอนยังอยู่ในสภาพครูเป็นศูนย์กลาง (teacher - centered) นักเรียนใช้การฟังและใช้ความจำในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ต่าง ๆ การสะกดคำซึ่งเป็นเพียงการพัฒนาความจำจากการฟัง (Chastain, 1976 : 369) โอกาสที่นักเรียนจะได้คิด จะได้ใช้ภาษาจึงมีน้อยกว่า จึงอาจทำให้ความสามารถแตกต่างกันได้

1.3 การฝึกเขียนได้กระทำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ การฝึกซ้ำกันก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาในค่านต่าง ๆ โดยเฉพาะการเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร เด็กมีโอกาสจดจำ คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอนได้มากกว่า เพราะต้องผ่านงานเขียนหลายขั้นตอน จึงอาจทำให้ความสามารถแตกต่างกันได้

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียน โดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันเนื่องจาก

2.1 นักเรียนมีความรู้สึกในเรื่องคุณค่าและประโยชน์ของภาษาอังกฤษไปในทางเดียวกัน จึงทำให้แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูผู้สอนคนเดียวกัน มีความพยายามที่จะสอนทั้งสองกลุ่มให้ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ จึงส่งผลให้แรงจูงใจของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

2.3 นักเรียนไม่เคยชินกับแบบทดสอบประมาณค่า จึงมีผลทำให้คำถามที่ได้มาไม่ค่อยสมบูรณ์เท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ครูผู้สอนควรจะเป็นโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำมาปรับปรุงให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- 1.2 สำหรับเรื่องผลงานของนักเรียน ควรเสนอให้นักเรียน
ทราบผลเร็วที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน
- 1.3 ในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน (Classroom language)
ควรใช้ภาษาที่เด็กนักเรียนเข้าใจได้ง่ายไม่ยาวเกินไป และไม่ยากเกินไป
- 1.4 เนื่องจากการทำงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มจะเสร็จไม่พร้อมกัน
ครูควรกำหนดความยาวโดยประมาณของงานเขียนเป็นเรื่อง ๆ ไป
- 1.5 ในการที่ครูผู้สอนจะนำวิธีสอนตามขั้นตอนของกลุ่มทดลองไปใช้
ต้องคำนึงถึงเรื่องของเวลาด้วย เพราะถ้าเวลาน้อย การสอนจะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร
- 1.6 ครูผู้สอนอาจจะนำขั้นตอนการเขียนของเคลลี่ไปปรับใช้กับคู่มือ
ครูได้ตามความเหมาะสม
- 1.7 ในการทำงานถ้าต้องการผลสัมฤทธิ์สูงครูจะให้เด็กได้ทำงาน
เป็นกลุ่ม เพราะเด็กมีความรู้สึก ร่วมกันในการทำงาน (Workshop feeling)
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรศึกษาเรื่องนี้ทั้งความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใน
การเรียนภาษาอังกฤษกับระดับชั้นที่สูงขึ้น
 - 2.2 ควรมีการขยายเวลาในการทดลองให้มากกว่า 12 คาบ เพื่อ
ให้นักเรียนมีโอกาพัฒนาความสามารถในการเขียนมากขึ้น
 - 2.3 ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการปฏิสัมพันธ์ในเรื่องแรงจูงใจ
กับบุคลิกภาพของนักเรียนหรือในเรื่องความคิดสร้างสรรค์กับวิธีการสอนทั้ง 2 วิธี
 - 2.4 ควรศึกษามุขลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการส่งเสริม
การเรียนการสอนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น
 - 2.5 แบบทดสอบประมาณค่าควรมีการแนะนำและทดลองใช้ก่อนจะเริ่ม
ทำการทดลอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514, 99 หน้า
- กุดยา เบ็ญจกาญจน์ แนวการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2(3) : 3 - 13 ก.ค. - ก.ย. 2521
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สิทธิระเวชอยู่ การประเมินในชั้นเรียน
วัฒนาพานิช 2523, 280 หน้า
- จริยา ผลประเสริฐ ระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2515, 150 หน้า อัดสำเนา
- จิตรพรรณ แจ่มพจน์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความ
คิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุด
กรมวิชาการและสื่อการเรียนชุดกรมสามัญศึกษา วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 146 หน้า อัดสำเนา
- เฉลียวศรี พิบูลชล "Task - based Activity" ภาษาสร้างสรรค์ 2(1 - 7)
2528
- ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2521, 407 หน้า
- ชม ภูมิภาค จิตวิทยาการเรียนการสอน สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด 2516,
238 หน้า
- นิยม สารรัตน์ การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง
ผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษา ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2524, 90 หน้า อัดสำเนา

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 285 หน้า

บุญนำ บุญเสรี "การสอนเขียนในชั้นมัธยมศึกษา" ใน คู่มือวิชาภาษาไทย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512

ไพโรสัท ประเสริฐสังข์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ภาษา

อังกฤษกับความสามารถในการใช้ภาษาในการเขียนเพื่อการสื่อสาร วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 144 หน้า อักสำเนา

เขาวพา เกษะคุปต์ ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับสอนระดับประถมศึกษา

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 297 หน้า อักสำเนา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ศึกษาพรจำกัด

2528, 314 หน้า

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อุษยชา "วิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา"

ในตำราวิชาชีพครู โรงพิมพ์คุรุสภา 2505

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีกิจการพิมพ์

2524, 286 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กองการวิจัย

การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2523, 160 หน้า

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ ภาษาและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2521,

160 หน้า

ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิญฺ์โลก

2521

ศึกษาริการ, กระหวาง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

จงเจริญการพิมพ์ 2520, 210 หน้า

- สันทนา สุชาการวัฒน์ วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ 2527, 408 หน้า
- สินีนาด สัตยมาศ ความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการเรียนเป็นกลุ่ม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)
2528, 98 หน้า
- สุดเนาะ เขียว แก่นมณี การประเมินหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรินฤณีพันธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 144 หน้า อักสำเนา
- สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน โรงพิมพ์ประมวลศิลป์
2526, 268 หน้า
- อัญญา วงศ์โสธร "ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและแรงจูงใจของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์
ในวิชาภาษาอังกฤษ" วารสารภาษา 6 : (1 - 2) 2519
- อมรา แสงจันทร์ "แนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย" วารสารภาษาปริทัศน์
2(1) : 11 - 17
- อุทัย ภิรมย์วัน และเพ็ญศรี รังสิยากุล ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 208 หน้า
- Arapoff Nancy. "Writing a Thinking process," TESOL Quarterly.
1.2 : 33 - 39, 1967.
- Aber Crombie, M.L.J. Aims and Techniques of Group Teaching. Society
for Research into Higher Education at the University of Surrey
Guildford, Surrey Guz S.H., 1977. 82 p.
- Ausubel, David. Educational Psychology : A Cognitive View. Holt,
Rienthart & Winston, 1960.
- Chastain, Kenneth. Developing Second Leanguage Skills : Theory and
Practice. 2nd. Chicago Rand McNally College Publishing Co.,
1976. 551 p.

- Edwards, Allen Louis. Statistical Methods for the Behavioral Sciences. New York, Rinehart, 1954. 542 p.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Reproduced in Thailand by permission of Educational Testing Service, Princeton, New Jersey United States of America, 1952. 32 p.
- Ferguson, George. A Statistical Analysis in Psychology and Education. 3rd.ed., New York, McGraw - Hill Book Company, 1971. 492 p.
- Finocahiaro, Mary. Teaching English as a Second Language. New York Harper and Row, 1958.
- Girard Denis. "Motivation : the Responsibility of the teacher," English Language Teaching Journal. 102, January, 1979.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York McGraw - Hill, 1969. 157 p.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. London Langman Group Limited, 1975.
- Hogan, Thomas P. "Students' Interests in Writing Activities," Research in the Teaching of English. 2 : 119 - 126, May, 1980.
- Hudson, R.A. Sociolinguistics. Cambridge : Cambridge University Press, 1980.
- Kroll Barbara. "Learning and acquisition to writing," English in Education. 11, 2 : 83 - 90.
- Lado, Robert. Language Testing, the Construction and use of Foreign Language Tests, a Teacher Book. London, Longman, 1961. 380 p.
- McCrimon, P.M. James M. Writing with a Purpose Shorted. Boston : Houghton Mifflin Company, 1978.
- Metzger Elizabeth Ann., "Causes of Failures to learn to Write : Exploratory Case Studies at Grade Seven, Grade and College Level," Dissertation Abstracts International. 38 : 364-A, December, 1977.
- Nelson Robert and Jacobovits, Leon A. Motivation in foreign. Language and the "New" Student, Reports of the Working Committees, New York, Northeast Conference on Teaching of Foreign Language, 1970.

- Narumon Saengplong. An Outline Program for Remedying Gramatical Errors in Written English in Upper Secondary School in Thailand. SEANES Regional English Language Center, Singapore, 1968. 53 p.
- Nation, I.S.P. Language Teaching Techniques. English Language Institute, Victoria University of Wellington, 1979. 172 p.
- Oleva, Peter F. The Teaching of Foreign Language. New Jersey, Practice Hall, 1960. 352 p.
- Paulston Christine Bratt, and Bruder, Mary Newman. Teaching English as a Second Language :Techniques and Procedures. Cambridge Mass, Winthrop, 1976. 259 p.
- Pongsri Lekawatana and others. A Contrastive Study of English and Thai. Ann Arbor University, Nich, Press, 138 p.
- Price Noel. "Writing It's time teachers taught it more effectively," English in New Zealand. 9.0 14.20
- Read, Siew - Hean. "Staging Group Activities in the Classroom," Guidelines : A Periodical for Classroom Language Teachers. 4(2) : 1 - 9, December, 1982.
- Raimes Ann. "Composition : Controlled by the teacher free for the student," English Teaching Forum. 16.1.2.7
- Raimes Ann. Language in Education : Theory and Practics. Virginia Center for Applied Linguistics, 1979.
- Rivers, Wilga N. and Temperly, Mary S. A Practical Guide to the Teaching of English as a Second or Foreign Language. New York, Oxford University Press, 1978. 399 p.
- Ruth, Parker E. "Small Group Co-operative Learning - Improving Academic, Social Gains in the Classroom," MASSP Bulletin. 69(479) : 48-56, March, 1985.
- Samuda, Virginia and Anthony Bruton. "Tange - Seated Paris in the Language Classroom," English Teaching Forum. XIX(1) : 22 - 25 January, 1981.
- Salinker, Larry F. New Frontiers in Second Language Learning. 121 - 123 edited by Schanann, John H., and Sterson, Mary, Newley, Mass New bury House, 1974. 175 p.
- Shepherd, Edith E. "A Preliminary Experiment in Teaching English Usage," Supplimentary Educational Mineographs. 1952. 108 p.

- Taylor, Grant. Mastering American English. McGraw - Hill Book Company, Inc., New York, 1956. 226 p.
- Valette, Rebecca. Modern Language Testing. A book, New York, Braco, 1976. 215 p.
- Verba, Sidney. Small Group Political Behavior : A Study of Leadership, Princete, New Jersey Princeton University Press, 1961. 273 p.
- Wilkins, D.A. Notional Syllabuses. Oxford University Press, 1979.
- Yorio, Carlos A. "Conventionalized Language Forms and the Development of Communicative Competence," TESOL Quaterly, 14(4) : 433 - 434.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการ เขียนภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ พฤติกรรมและความรู้สึกในแต่ละข้อนั้น ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากน้อยเพียงใด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบสอบถามในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่องคือ มากอย่างยิ่ง มาก ปานกลาง น้อย และน้อยอย่างยิ่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียดก่อน เมื่อคิดว่าจะตอบในช่องใดก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับช่องนั้น ๆ
3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ				
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
(๐) เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษ				✓	

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (๐) แสดงว่า เมื่อข้อความที่แสดงความรู้สึกเมื่อเปรียบเทียบวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ แล้ว นักเรียนต้องการตอบว่าชอบวิชาภาษาอังกฤษน้อย

คำสั่ง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของนักเรียนเฉพาะข้อที่ตรงกับ
ความรู้สึกที่แท้จริง หรือตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อเดียว

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
1.	ข้าพเจ้านักจะใช้เวลาว่างทบทวนความรู้ ภาษาอังกฤษที่เรียนไปแล้ว					
2.	เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ว ข้าพเจ้า เอาใจใส่วิชาภาษาอังกฤษ					
3.	ในทฤษฎีของข้าพเจ้าภาษาอังกฤษ ไม่มีประโยชน์ต่ออยู่เรียนเท่าใดนัก					
4.	ถ้าเป็นไปได้ข้าพเจ้าอยากได้ภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรที่น้อยที่สุด					
5.	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักจะถามครูผู้สอนหรือเพื่อน ๆ					
6.	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ภาษาอังกฤษให้เก่ง					
7.	ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจาก โรงเรียนบังคับให้เรียน					
8.	เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้า ต้องเรียนด้วยความจำใจ					
9.	ข้าพเจ้ามักจะเตรียมตัวให้พร้อมเสมอ ก่อนที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง
10. เมื่อได้พบปะสนทนากับบุคคลที่เก่งภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามีความประทับใจ					
11. ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่ยากที่สุดในชีวิต การ เป็นนักเรียนของข้าพเจ้า					
12. เมื่อกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอึดอัด เพราะกลัวว่า จะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น					
13. ข้าพเจ้ากับ เพื่อนในชั้นมักจะพูดคุย เป็นภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสนั้น					
14. กิจกรรมในชั่วโมงภาษาอังกฤษ เป็น กิจกรรมที่สนุกสนานทำให้อยากเรียน					
15. เมื่อมีการบ้านภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้า มักจะลอกเพื่อน					
16. บัง เรียนภาษาอังกฤษยิ่ง เกิดความ เบื่อหน่ายและไม่อยากเรียนต่อไปอีก					
17. ข้าพเจ้าต้องการที่จะหาวิธีเรียน ภาษาอังกฤษให้ได้ดีและเข้าใจ					
18. ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะ ให้ความสนใจกับนิตยสาร และ หนังสือพิมพ์ต่างประเทศ					

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ อย่างมาก อย่างย้ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างย้ง
19. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ถ้าพ่อก็จะ หลีกเลี่ยงการตอบคำถามของครู					
20. ชาวเรา รู้สึกเบื่อภาษาอังกฤษ เพราะ ไม่รู้อะไร					

English Writing Achievement Test

Mathayom Suksa 3

Choose the best answer by marking X on the answer sheet.

Part 1 Vocabulary and expression.

1. John knocked his head _____ the door.
He got a big bump on his head.

a. on	c. off
b. against	d. into

2. The doctor put a cast on _____.

a. Daeng's broken arm	c. Daeng arm broken
b. Daeng broken arm	d. Daeng's arm broken

3. A : _____ ?
B : She has a headache.

a. What's wrong with Mali	c. What is she
b. What is Mali doing	d. What does Mali have

4. Yesterday, Jack _____ a bandage _____ the cut on his head.

a. put, down	c. put, off
b. put, up	d. put, on

5. The shirt was a little tight so he _____ a larger size.

a. asked for	c. asked about
b. asked to	d. asked with

6. They _____ to the Cosmetics Department.
- a. walk off c. walk across
b. walk straight d. walk out
7. Jim's motorcycle _____ and _____ into a taxi yesterday.
- a. crashed, skidded c. skids , crashes
b. crashes , skids d. skidded , crashed
8. Jimmy doesn't want to to to Chiangnai by plane because he usually has _____.
- a. a sick-air c. an air-sick
b. sick-air d. air-sick
9. Where will you go to _____ your vacation ?
- a. pay c. have
b. use d. spend
10. Riding motorcycle without _____ in not safe.
- a. shoes c. helmet
b. jacket d. hat
11. Suchart always breaks the windows.
He is a _____ boy.
- a. good c. clever
b. naughty d. lovely

12. My mother went to the dentist yesterday because she has a

_____.

a. backache	c. headache
b. stomach-ache	d. toothach

Part 2 Grammatical Structure.

13. It was raining and the road _____ slippery.

a. was	c. are
b. is	d. were

14. Susan fell down and _____ her knee.

a. hurts	c. was hurting
b. hurt	d. were hurting

15. In the year 1986, white and black clothes are _____ fashion.

a. on	c. at
b. in	d. by

16. Sri bought _____ toy train from _____ toy Department.

a. the , a	c. a , the
b. a , an	d. the , _____

17. Sunee tried on _____ pair of shoes but they were _____ little tight.

a. a , a	c. the , the
b. the , _____	d. _____ , the

18. A : How much _____ a shirt _____ ?
 B : It costs 10 bath.
- a. do , cost c. do , costs
 b. does , costs d. does , cost
19. By accident Jim _____ Jack yesterday while they were playing football.
- a. ran in c. ran to
 b. ran into d. ran on
20. Her eyes are sore, so Linda _____ open her eyes.
- a. can c. should
 b. could d. can't
21. draws a map / how to get to Dimaru / and explains to him / Wichai.
 (1) (2) (3) (4)
- a. 1 2 3 4 c. 4 1 3 2
 b. 4 3 2 1 d. 4 2 3 1
22. went to Singapore / last year / Lop / to visit his friends.
 (1) (2) (3) (4)
- a. 3 2 1 4 c. 2 3 1 4
 b. 2 4 3 1 d. 3 4 1 2
23. There is a wound _____ Tongchai's shoulder.
- a. in c. on
 b. at d. up on

24. I saw Somchai went to the doctor yesterday.

What happened _____ him ?

a. to	c. on
b. at	d. for

25. Warunee can't come to school because she _____ the flu.

a. get	c. had got
b. got	d. gets

Part 3 Punctuation mark and Capitalization.

Find the correct sentences.

26. a. I have 3 books, 2 pens and 4 pencils.
 b. I have 3 books, and 2 pens, and 4 pencils.
 c. I have 3 books, 2 pens, 4 pencils.
 d. I have 3 books, 2 pens and 4 pencils.
27. a. Somsri loved high heeled-shoes.
 b. Somsri loved high-heeled shoes.
 c. Somsri loved high-heeled-shoes.
 d. Somsri loved high heeled shoes.
28. a. Charunee is a movie-star famous.
 b. Charunee is a famous-movie star.
 c. Charunee is a movie-famous star.
 d. Charunee is a famous movie-star.

29. a. Jim has a stomach-ache.
 b. Jim has a stomachache.
 c. Jim has a Stomachache.
 d. Jim has a Stomach-ache.
30. a. This is how to cure your aches pains colds.
 b. This is how to cure your aches, pains and colds.
 c. This is how to cure your aches, and pains and colds.
 d. This is how to cure your aches, pains, colds.
31. a. These are daeng's eye-glasses.
 b. These are Daeng's eyes glasses.
 c. These are Daeng's eyes-glasses.
 d. These are Daeng's eyes-glasses.
32. a. My birthday is on Sunday.
 b. My Birthday is on Sunday.
 c. My birthday is on sunday.
 d. My Birthday is on sunday.

Part 4 Spelling

33 - 34 Find the word that is NOT CORRECT.

33. a. explanation c. vacation
 b. devition d. education
34. a. farmist c. scientist
 b. dentist d. physicist

ภาคผนวก ข
การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 4 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อ ข้อที่	P _H	P _L	p	r	ข้อ ข้อที่	P _H	P _L	p	r
1	.48	.25	.36	.25	21	.85	.44	.66	.45
2	.85	.40	.64	.48	22	.96	.29	.67	.72
3	.62	.14	.36	.51	23	.40	.18	.28	.26
4	.44	.18	.30	.30	24	.51	.25	.38	.28
5	.59	.22	.40	.39	25	.44	.22	.33	.25
6	.62	.22	.41	.41	26	.74	.40	.57	.35
7	.44	.18	.30	.30	27	.59	.40	.49	.20
8	.33	.14	.23	.26	28	.66	.33	.49	.33
9	.66	.37	.52	.29	29	.85	.37	.62	.50
10	.60	.29	.47	.37	30	.74	.40	.57	.35
11	.77	.37	.58	.41	31	.51	.07	.26	.54
12	.68	.25	.58	.63	32	.77	.40	.59	.38
13	.62	.25	.43	.38	33	.55	.29	.42	.27
14	.37	.11	.23	.35	34	.59	.14	.35	.49
15	.64	.14	.28	.36	35	.81	.48	.65	.36
16	.85	.70	.78	.21	36	.77	.51	.64	.28
17	.70	.37	.54	.54	37	.66	.29	.47	.37
18	.66	.25	.45	.42	38	.70	.48	.59	.23
19	.70	.18	.43	.52	39	1.00	.66	.87	.64
20	.85	.55	.71	.35	40	.62	.37	.49	.29

ตาราง 5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1	5.28	11	6.73
2	5.80	12	5.34
3	4.35	13	5.08
4	4.07	14	5.89
5	5.80	15	5.52
6	4.85	16	5.06
7	4.76	17	7.87
8	5.55	18	7.14
9	5.68	19	8.10
10	3.79	20	6.10

หาค่าความเชื่อมั่นจากสูตร Coefficient Alpha

$$L = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum O_i^2}{\sum_x^2} \right]$$

เมื่อ $n = 20$, $\sum O_i^2 = 20.3$, $\sum_x^2 = 309.14$

$$\begin{aligned} \alpha &= \frac{20}{20-1} \left[1 - \frac{20.3}{309.14} \right] \\ &= .98 \end{aligned}$$

หาค่าความเชื่อมั่น จากสูตร KR - 20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ $n = 40$, $\sum pq = 9.2791$, $S_t^2 = 78.35$

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \frac{40}{40-1} \left[1 - \frac{9.2791}{78.35} \right] \\ &= .90 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ก

1. แผนการสอนกลุ่มทดลอง
แผนการสอนวิชาทักษะเขียน 1 (อ 061)
โดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร
จำนวน 12 คาบ คาบละ 50 นาที
2. แผนการสอนกลุ่มควบคุม
แผนการสอนวิชาทักษะเขียน 1 (อ 061)
โดยใช้คู่มือครู
จำนวน 12 คาบ คาบละ 50 นาที

แผนการสอนที่ 1

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำกริยาให้เหมาะสมกับกาล และเรียงลำดับคำ
ในประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง และบอกความหมายของศัพท์และสำนวน
ต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างของคำว่า wound, cut และ bruise
ได้
4. นักเรียนสามารถบอกอาการ เจ็บป่วย หรือบาดเจ็บที่เกิดจากความเม่อเรอ
ของผู้ได้รับบาดเจ็บเอง เช่น การล้มล้ม การตกต้นไม้ ตลอดจนการปฐมพยาบาล เช่น
การเชาเฝือก หรือการตักแต่งแผล
5. นักเรียนสามารถเขียนประโยคที่สมบูรณ์ ทั้งโครงสร้าง ศัพท์ และสำนวน
อย่างน้อย 5 ประโยค

เนื้อหา

1. คำศัพท์และสำนวน
 - a bump on the head
 - a broken arm
 - a bruise on the leg
 - a wound, a cut, clean the wound, dress the wound
 - a cast on the arm
 - fall on one's back, fall on one's face

- crash into
- skid
- put a bandage on
- bleed, peel, slip, stop the bleeding
- finally
- a bandage, put a bandage on
- get a cut in one's

2. โครงสร้างไวยากรณ์

- Present Simple Tense
- Present Continuous Tense
- Past Simple Tense
- Past Continuous Tense

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Full Stop
- Apostrophe
- Capitalization

กิจกรรมการเรียนรู้

บทที่ 1 Assignment of Task

1.1 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง Accident and Injuries
ที่นักเรียนเคยได้พบ หรือเคยเกิดขึ้นกับตนเอง เช่น

Did you see a motorcycle run into a car last night ?

Have you ever cut yourself while peeling mangoes ?

1.2 ครูนำรูปภาพเกี่ยวกับอุบัติเหตุและความเมอเธอ แล้วซักถามนักเรียนเกี่ยวกับรูปภาพนั้น ๆ เช่น ครูนำภาพเด็กเดินชนประตูแล้วศีรษะโนมาถามว่า

What happened to him ?

What's on his head ?

1.3 ครูอธิบายศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นให้กับนักเรียน

ขั้นที่ 2 Discussion of Task

2.1 ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะต้องฝึกเขียนเกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุและความเมอเธอ โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นที่ครูอธิบาย

2.2 นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ และรูปประโยคที่ไม่เข้าใจ ครูเขียนบนกระดานดำ ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดหัวข้อที่จะเขียนเกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุและความเมอเธอบนกระดานดำ โดยกำหนดหลาย ๆ หัวข้อ และหลาย ๆ รูปแบบ เช่น

- a car crash
- a bump on my head
- a bandage
- How to stop bleeding

ซึ่งหัวข้อต่าง ๆ อาจจะเขียนเป็นลำดับของเหตุการณ์ หรือวิธีการใช้ หรือจะเขียนอธิบายรูปภาพก็ได้

ขั้นที่ 3 Brain Storming

3.1 นักเรียนแยกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน (Small Group) เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อของงานเขียน พร้อมทั้งวิธีการ

3.2 เมื่อได้หัวข้อแล้ว นักเรียนจะตกลงเรื่องการจับคู่ (Pair work) และการแบ่งเวลา

ขั้นที่ 4 Rough Notes

- 4.1 นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มย่อย แล้วเริ่มต้นเขียนครั้งแรก (Prewriting) ชักถามปัญหาที่ภายในใจของตนเอง
- 4.2 ครูคอยช่วยเหลือเมื่อแต่ละคู่มีปัญหา

ขั้นที่ 5 First draft

- 5.1 นักเรียนแต่ละคู่จะเขียนงานใหม่ (Rewrite) เพื่อให้งานสมบูรณ์
- 5.2 ตรวจสอบแก้ไขงานในใจของตนเอง

ขั้นที่ 6 Second draft

- 6.1 นักเรียนจะนำงานเขียนของทั้ง 3 คู่มารวมกัน
- 6.2 เสนอแนะ แก้ไข และอภิปรายภายในกลุ่ม
- 6.3 เขียนเป็นฉบับเดียว โดยสมาชิกทุกคนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นที่ 7 Final Edited Version

- 7.1 ครูช่วยจัดสื่อ โดยคอยแก้ไขเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียน รวมทั้งเครื่องหมายวรรคตอน เพื่องานเขียนขั้นสุดท้ายจะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 7.2 ให้แต่ละกลุ่มนำงานเขียนของตนไปเขียนบนกระดานดำ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มอื่น ๆ
- 7.3 ให้แต่ละกลุ่มศึกษางานไว้หน้าห้อง เพื่อให้เพื่อนนักเรียนได้ศึกษาคำหาความรู้

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน
3. ตัวนักเรียน
4. มีด และผลไม้

การประเมินผล

1. วัดจากการตอบคำถามของนักเรียน ตลอดจนการสรุปกฎเกณฑ์ต่าง ๆ
2. วัดจากการแสดงท่าทาง
3. วัดจากการรวมอภิปราย
4. วัดจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 2

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกศัพท์ และสำนวนเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย (The Ailment) ไข้
2. นักเรียนสามารถใช้ศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับอาการป่วยไข้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยไข้
4. นักเรียนสามารถเขียนคำถามและคำตอบเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยไข้

เนื้อหา1. คำศัพท์และสำนวน

- Ache : headache, backache, toothache, earache, stomach-ache
- illness
- fever (n), feverish (adj)
- vomit
- a running nose
- air - sick
- sea - sick
- car - sick
- To run in a race
- To turn around
- What happened to? ..?
- What's the matter with

- What's wrong with ?
- How is ?
- can't turn her head.
- has the flu, has a cold
- has a temperature, has a fever, get a fever
- by accident
- pain in the (knee, neck, arm, leg)
- to feel giddy
- to feel dizzy

2. โครงสร้างประโยค

- Present Simple Tense
- Past Simple Tense
- Present Continuous Tense
- Past Continuous Tense

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Capitalization
- Full Stop
- Comma
- Dash

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 Assignment of Task

1.1 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ailments ที่นักเรียนเคยได้พบ
เคยรู้จัก และเคยได้ประสบมากับตนเอง เช่น

When you eat very hot food, what will happen to you ?

Sometimes you can't turn your head. Why ?

1.2 ครูนำรูปภาพเกี่ยวกับการเจ็บไข้ได้ป่วยต่าง ๆ มาซักถามนักเรียน
เช่น รูปเด็กเอามืออุดหู, เด็กเอามืออุดศีรษะ

What happened to Daeng ?

What is the matter with Suree ?

1.3 ครูอธิบายศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็น รวมทั้ง เครื่องหมายวรรคตอน
ให้กับนักเรียน โดยอาศัยรูปภาพ สถานการณ์จำลอง หรือของจริง

ขั้นที่ 2 Discussion of Task

2.1 ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะต้องฝึกเขียนเกี่ยวกับเรื่อง
อาการเจ็บไข้ได้ป่วยต่าง ๆ โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นที่ครูอธิบาย

2.2 นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ และรูปประโยคที่ไม่เข้าใจ ครู
เขียนบนกระดานคำ ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดหัวข้อที่จะเขียนเกี่ยวกับเรื่องการเจ็บไข้
ได้ป่วย บนกระดานคำ โดยกำหนดหลาย ๆ หัวข้อ และหลาย ๆ รูปแบบ เช่น

- a headache
- a terrible toothache
- a sore throat
- My running nose

ขั้นที่ 3 Brain Storming

- 3.1 นักเรียนแยกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน (Small Group) เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อของงานเขียน พร้อมกันวิธีการ
- 3.2 เมื่อได้หัวข้อแล้ว นักเรียนจะตกลงเรื่องการจัด (Pair work) และการแบ่งเวลา

ขั้นที่ 4 Rough Notes

- 4.1 นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มย่อย แล้วเริ่มต้นเขียนครั้งแรก (Prewriting) ชักถามปัญหาภายในใจของตนเอง
- 4.2 ครูคอยช่วยเหลือเมื่อแต่ละคู่มีปัญหา

ขั้นที่ 5 First draft

- 5.1 นักเรียนแต่ละคู่จะเขียนงานใหม่ (Rewrite) เพื่อให้งานสมบูรณ์
- 5.2 ตรวจสอบแก้ไขงานในใจของตนเอง

ขั้นที่ 6 Second draft

- 6.1 นักเรียนจะนำงานเขียนของทั้ง 3 คู่มารวมกัน
- 6.2 เสนอแนะ แก้ไข และอภิปรายภายในกลุ่ม
- 6.3 เขียนเป็นฉบับเดียว โดยสมาชิกทุกคนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นที่ 7 Final Edited Version

- 7.1 ครูช่วยเหลือ โดยคอยแก้ไขเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียน รวมทั้งเครื่องหมายวรรคตอน เพื่องานเขียนขั้นสุดท้ายจะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 7.2 ให้แต่ละกลุ่มนำงานเขียนของตนไปเขียนบนกระดานดำ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มอื่น ๆ
- 7.3 ให้แต่ละกลุ่มคิดผลงานไว้หน้าห้อง เพื่อให้เพื่อนนักเรียนได้ศึกษาหาความรู้

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ตั๋วนักเรียน
3. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการรวมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 3

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้ศัพท์และสำนวนบอกอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกวิธีบำบัดและบรรเทาอาการป่วยไข้ต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคตามรูปแบบของ

$$S + V + N + to + V_1$$
 ได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถเลือกกริยามาใช้ได้สัมพันธ์กับประธาน (Agreement of Verb and Subject) และรู้จักคำผสม (Compound Noun)

เนื้อหา

1. คำศัพท์และสำนวน
 - to cure
 - to get rid of
 - to relieve
 - relief
 - pill
 - tablets
 - drops
 - lozenges
 - ointment
 - balm

- lotion
- preparation
- tonic
- medicine, to take medicine
- cough syrup
- antiseptic
- to have a sore throat
- to have a fever
- to have the flu
- to have a sunburn
- to have a pain in
- to feel weak
- to take a pill
- put on

2. โครงสร้างประโยค

S + V + N + to + V₁

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Dash
- Question mark
- Slash

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 Assignment of Task

1.1 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการบรรเทาอาการเจ็บไข้อย่าง
ต่าง ๆ รวมทั้งการรักษาพยาบาล ที่นักเรียนเคยรู้จัก หรือเคยใช้กับตนเอง เช่น

You'll take some medicine when you feel ?

What do you use when your legs or arms ache ?

1.2 ครูนำรูปภาพเกี่ยวกับชนิดของยาต่าง ๆ มาให้นักเรียนดูแล้วซักถาม
นักเรียนเกี่ยวกับรูปภาพนั้น ๆ เช่น ครูชี้ไปที่ยาชนิดต่าง ๆ แล้วถามนักเรียนว่า

- What do you call this kind of medicine ?

- What do you use it for ?

- When you have an earache, what do you use ?

1.3 ครูอธิบายศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็น รวมทั้งเครื่องหมายวรรคตอน
ให้นักเรียน

ขั้นที่ 2 Discussion of Task

2.1 ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะต้องฝึกเขียนเกี่ยวกับเรื่อง
การรักษาอาการเจ็บไข้อย่าง โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นที่ครูอธิบาย

2.2 นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ และรูปประโยคที่ไม่เข้าใจ
ครูเขียนบนกระดานคำ ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดหัวข้อที่จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง การรักษา
ด้วยวิธีต่าง ๆ บนกระดานคำ โดยกำหนดหลาย ๆ หัวข้อ และหลาย ๆ รูปแบบ เช่น

- How to cure your aches

- Taking some medicine
- Having a sunburn
- How to get rid of a fever

ซึ่งหัวข้อต่าง ๆ อาจจะเขียนเป็นลำดับของ เหตุการณ์ หรือวิธีการใช้ หรือจะเขียนอธิบายรูปภาพก็ได้

ขั้นที่ 3 Brain Storming

- 3.1 นักเรียนแยกเป็นกลุ่มละ 6 คน (Small Group) เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อของงานเขียน พร้อมกับวิธีการ
- 3.2 เมื่อได้หัวข้อแล้ว นักเรียนจะตกลงเรื่องการจับคู่ (Pair work) และการแบ่งเวลา

ขั้นที่ 4 Rough Notes

- 4.1 นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มย่อย แล้วเริ่มต้นเขียนครั้งแรก (Prewriting) ชักถามปัญหาภายในคู่ของตนเอง
- 4.2 ครูคอยช่วยเหลือเมื่อแต่ละคู่มีปัญหา

ขั้นที่ 5 First draft

- 5.1 นักเรียนแต่ละคู่จะเขียนงานใหม่ (Rewrite) เพื่อให้งานสมบูรณ์
- 5.2 ตรวจสอบแก้ไขงานในคู่ของตนเอง

ขั้นที่ 6 Second draft

- 6.1 นักเรียนจะนำงานเขียนของทั้ง 3 คู่ มารวมกัน
- 6.2 เสนอแนะ แก้ไข และอภิปรายภายในกลุ่ม
- 6.3 เขียนเป็นฉบับเดี่ยว โดยสมาชิกทุกคนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นที่ 7 Final Edited Version

- 7.1 ครูช่วยเหลือโดยคอยแก้ไขเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียน รวมทั้ง
เครื่องหมายวรรคตอน เพื่องานเขียนขั้นสุดท้ายจะได้สมบูรณ์แบบ
- 7.2 ให้แต่ละกลุ่มนำงานเขียนของตนไปเขียนบนกระดานดำ เพื่อแลกเปลี่ยน
ความรู้กับกลุ่มอื่น ๆ
- 7.3 ให้แต่ละกลุ่มตีพิมพ์งานไว้หน้าห้อง เพื่อให้เพื่อนนักเรียนได้ศึกษา
หาความรู้

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ยานชนิดต่าง ๆ
3. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
2. วัดจากการอภิปรายในชั้นเรียน
3. วัดจากการนำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 4

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคโดยใช้ Propositions of Direction ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถใช้ Propositions of place ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเขียนอธิบายทิศทางต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

1. คำศัพท์และสำนวน
 - direction
 - junction
 - foreigner
 - continue
 - less than
 - cross - road (intersection)
 - cross (v)
 - explain, explanation
 - block
 - department store
 - the end of the road
 - monument

- square
- horseback
- avenue
- marble
- temple
- boxing stadium
- The Marble Temple
- The ministry of education
- The State of Universities Bureau
- to loss one's Way
- to spend a vacation

2. ทิศทาง

- Prepositions of Direction
 - until
 - go across, go through
 - straight on, straight along
 - turn into
 - turn (go) round
 - turn left
 - turn right
 - from
 - Come to, went to , went out
- Prepositions of place
 - In, In front of, In the middle
 - On, On the opposite side of

- at
- to
- of
- in front of

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Full Stop
- Comma
- Apostrophe
- Question mark

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 Assignment of Task

1.1 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง การเดินทางไปยังจุดต่าง ๆ โดยให้นักเรียนบอกทิศทางที่จะไป เช่น

Where is Sanam luang ?

Can you tell me the way to Indra ?

1.2 ครูนำแผนที่ทิศทางเกี่ยวกับการเดินทางไปที่ต่าง ๆ มาซักถามนักเรียน

1.3 ครูอธิบายศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็น พร้อมเครื่องหมายวรรคตอน

ให้กับนักเรียน

ขั้นที่ 2 Discussion of Task

2.1 ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะต้องฝึกเขียนเกี่ยวกับการอธิบายทิศทางต่าง ๆ โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นที่ครูอธิบาย

2.2 นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการใช้ศัพท์และรูปประโยคที่ไม่เข้าใจ ครูเขียนบนกระดานคำ ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดหัวข้อที่จะเขียนเกี่ยวกับเรื่องของการอธิบายทิศทาง บนกระดานดำ โดยกำหนดหลาย ๆ หัวข้อและหลาย ๆ รูปแบบ เช่น

- How to get to Kalasin Hospital
- going to the Department store
- My new friend on Pirom Road
- The victory monument.

ซึ่งหัวข้อต่าง ๆ อาจจะเขียนเป็นลำดับของเหตุการณ์ หรือวิธีการใช้ หรือจะเขียนอธิบายรูปภาพก็ได้

ขั้นที่ 3 Brain Storming

3.1 นักเรียนแยกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน (Small Group) เพื่อออกเสียงอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อของงานเขียน พร้อมทั้งวิธีการ

3.2 เมื่อได้หัวข้อแล้ว นักเรียนจะตกลงเรื่องการจับคู่ (Pair work) และการแบ่งเวลา

ขั้นที่ 4 Rough Notes

4.1 นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มย่อย แล้วเริ่มเขียนครั้งแรก (Prewriting) ชักถามปัญหาภายในกลุ่มของตนเอง

4.2 ครูคอยช่วยเหลือเมื่อแต่ละคู่มีปัญหาก

ขั้นที่ 5 First draft

5.1 นักเรียนแต่ละคู่จะเขียนงานใหม่ (Rewrite) เพื่อให้งานสมบูรณ์

5.2 ตรวจสอบแก้ไขงานในคู่ของตนเอง

ขั้นที่ 6 Second draft

- 6.1 นักเรียนจะนำงานเขียนของทั้ง 3 กลุ่มมารวมกัน
- 6.2 เสนอแนะ แก้ไข และอภิปรายต่อกันในกลุ่ม
- 6.3 เขียนเป็นฉบับเดี่ยว โดยสมาชิกทุกคนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นที่ 7 Final Edited Version

- 7.1 ครูช่วยเหลือโดยคอยแก้ไขเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียน รวมทั้ง เกร็งหมายวรรคตอน เพื่องานเขียนขั้นสุดท้ายจะได้สมบูรณ์แบบ
- 7.2 ให้แต่ละกลุ่มนำงานเขียนของตนไปเขียนบนกระดานดำ เพื่อแลกเปลี่ยน ความรู้กับกลุ่มอื่น ๆ
- 7.3 ให้แต่ละกลุ่มศึกษางานไว้หน้าห้อง เพื่อให้เพื่อนนักเรียนได้ศึกษาหา

ความรู้

อุปกรณ์

1. แผนที่
2. รูปภาพ
3. หนังสือเรียน
4. คุกกี้กระดาษ
5. สัญลักษณ์แสดงคำบุพบทนอกทิศทาง

การประเมินผล

1. วัดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. วัดจากการร่วมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 Assignment of Task

1.1 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ระยะทาง จากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง
เช่น

How far is Kalasin from Bangkok ?

What is the distance from to ?

1.2 ครูนำแผนที่เกี่ยวกับระยะทาง มาซักถามนักเรียน

1.3 ครูอธิบายศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็น รวมทั้งเครื่องหมายวรรคตอน

ให้นักเรียน

ขั้นที่ 2 Discussion of Task

2.1 ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะต้องฝึกเขียนเกี่ยวกับการ
บอกระยะทางและเวลา โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นที่ครูอธิบาย

2.2 นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ และรูปประโยคที่ไม่เข้าใจ
ครูเขียนบนกระดานคำ ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดหัวข้อที่จะเขียนเกี่ยวกับ เรื่องของ
การบอกระยะทางและเวลาบนกระดานคำ โดยกำหนดหลาย ๆ หัวข้อ และหลาย ๆ รูปแบบ
เช่น

- The distance from Bangkok to Kalasin

- Huahin

- A trip to Chiangmai

- Yala

ซึ่งหัวข้อต่าง ๆ อาจจะเขียนเป็นลำดับของ เหตุการณ์ หรือวิธีการใช้
หรือจะเขียนอธิบายรูปภาพก็ได้

แผนการสอนที่ 5

วิชา อ. 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามและตั้งคำถามด้วย Question Word ได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามและตั้งคำถามเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางได้
3. นักเรียนสามารถใช้คำกริยาที่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา1. คำศัพท์และสำนวน

- Distance
- far

2. โครงสร้างไวยากรณ์

- What is the distance from to ?
- How far is from ?
- How long does it take from to ?
- It takes
- It's 10 kilometres north of Bangkok.

ขั้นที่ 3 Brain Storming

- 3.1 นักเรียนแยกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน (Small Group) เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อของงานเขียน พร้อมกับวิธีการ
- 3.2 เมื่อได้หัวข้อแล้ว นักเรียนจะตกลงเรื่องการจัดทำ (Bair work) และการแบ่งเวลา

ขั้นที่ 4 Rough Notes

- 4.1 นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มย่อย แล้วเริ่มต้นเขียนครั้งแรก (Prewriting) ซักถามปัญหาภายในใจของตนเอง
- 4.2 ครูคอยช่วยเหลือเมื่อแต่ละคู่มีปัญหา

ขั้นที่ 5 First draft

- 5.1 นักเรียนแต่ละคู่จะเขียนงานใหม่ (Rewrite) เพื่อให้งานสมบูรณ์
- 5.2 ตรวจสอบแก้ไขงานในใจของตนเอง

ขั้นที่ 6 Second draft

- 6.1 นักเรียนจะนำงานเขียนของทั้ง 3 คู่ มารวมกัน
- 6.2 เสนอแนะ แก้ไข และอภิปรายภายในกลุ่ม
- 6.3 เขียนเป็นฉบับเดี่ยว โดยสมาชิกทุกคนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นที่ 7 Final Edited Version

- 7.1 ครูช่วยเหลือ โดยคอยแก้ไขเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียน รวมทั้งเครื่องหมายวรรคตอน เพื่องานเขียนขั้นสุดท้ายจะได้สมบูรณ์แบบ
- 7.2 ให้แต่ละกลุ่มนำงานเขียนของตนไปเขียนบนกระดานดำ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มอื่น ๆ
- 7.3 ให้แต่ละกลุ่มตีพิมพ์งานไว้หน้าห้อง เพื่อให้เพื่อนนักเรียนได้ศึกษาหาความรู้

อุปกรณ์

1. แผนที่
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการร่วมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 6

วิชา อ. 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้ และสามารถใช้คำกริยา
ได้ถูกต้องตามกาล
2. นักเรียนสามารถเขียนและใช้คำผสม (Compound Noun) ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำนำหน้านาม (Articles) ในประโยคได้
ถูกต้องและเหมาะสม
4. นักเรียนสามารถใช้และเข้าใจความหมายของส่วนบางส่วนของ

เนื้อหา

1. คำศัพท์และสำนวน
 - a show - window
 - a window - dresser
 - bathing - suit
 - a fancy bag
 - a big straw hat
 - a toy shop
 - a girl dummy
 - a diary
 - a shop, to shop

- a cash register
- a pair of + N
- ready - made suit
- the bright color
- an escalator
- to fit, fitted
- loose, light
- Department
- Cosmetics
- floor
- salesgirl
- a pair of high (low) - heeled shoes
- a larger size
- a little tight
- a tight blouse
- a short sleeved shirt
- to try on, tried on
- to walk straight on
- to go up
- to pick out
- to ask for

2. โครงสร้างไวยากรณ์

1. การใช้คำนำหน้านาม (Articles)
2. Past Simple Tense
3. Preposition of position
4. Present Simple Tense
5. Present Continuous Tense
6. Compound Noun

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Capitalization
- Apostrophe
- Dash

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 Assignment of Task

1.1 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการ Shopping ชื่อของ
 คำที่ต่าง ๆ เช่น

Do you go shopping on Sunday ?

Where do you buy dresses ?

What can you buy from Ladies' Department ?

1.2 ครูนำรูปภาพต่าง ๆ มาถามนักเรียนว่า นักเรียนซื้อได้จากไหน
 หรือสิ่งของที่เห็นในภาพนั้น ๆ คืออะไร เช่น

Where can you buy these shoes ?

What do you see in this picture ?

1.3 ครูอธิบายศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็น พร้อมทั้งเครื่องหมายวรรคตอนให้กับนักเรียน

ขั้นที่ 2 Discussion of Task

2.1 ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนจะต้องฝึกเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ผ่านพบมา โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นที่ครูอธิบาย

2.2 นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ และรูปประโยคที่ไม่เข้าใจ ครูเขียนบนกระดานคำ ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดหัวข้อที่จะเขียนเกี่ยวกับความเป็นไปในห้างสรรพสินค้าบนกระดานคำ โดยกำหนดหลาย ๆ หัวข้อ และหลาย ๆ รูปแบบ เช่น

- Go shopping
- My diary
- At the Ladies' Department store
- My expensive shoes

ซึ่งหัวข้อต่าง ๆ อาจเขียนเป็นลำดับของเหตุการณ์ หรือวิธีการใช้ หรือจะเขียนอธิบายรูปภาพก็ได้

ขั้นที่ 3 Brain Storming

3.1 นักเรียนแยกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน (Small Group) เพื่อถกเถียง อภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อของงานเขียน พร้อมกับวิธีการ

3.2 เมื่อได้หัวข้อแล้ว นักเรียนจะตกลงเรื่องการจัดคู่ (Pair work) และการแบ่งเวลา

ขั้นที่ 4 Rough Notes

- 4.1 นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มย่อย แล้วเริ่มต้นเขียนครั้งแรก
(Prewriting) ชักตามปัญหาที่ภายในคู่ของตนเอง
- 4.2 ครูคอยช่วยเหลือเมื่อแต่ละคู่มีปัญหา

ขั้นที่ 5 First draft

- 5.1 นักเรียนแต่ละคู่จะเขียนงานใหม่ (Rewrite) เพื่อให้งาน
สมบูรณ์
- 5.2 ตรวจสอบแก้ไขงานในคู่ของตนเอง

ขั้นที่ 6 Second draft

- 6.1 นักเรียนจะนำงานเขียนของทั้ง 3 คู่ มารวมกัน
- 6.2 เสนอแนะ แก้ไข และอภิปรายภายในกลุ่ม
- 6.3 เขียนเป็นฉบับเดียว โดยสมาชิกทุกคนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นที่ 7 Final Edited Version

- 7.1 ครูช่วยเหลือโดยคอยแก้ไขเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียน รวมทั้ง
เครื่องหมายวรรคตอน เพื่องานเขียนขั้นสุดท้ายจะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 7.2 ให้แต่ละกลุ่มนำงานเขียนของตนไปเขียนบนกระดานดำ เพื่อ
แลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มอื่น ๆ
- 7.3 ให้แต่ละกลุ่มตีพิมพ์งานไว้หน้าห้อง เพื่อให้เพื่อนนักเรียนได้ศึกษา
หาความรู้

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรม
2. วัดจากการร่วมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 1

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำกริยา ให้เหมาะสมกับกาล และเรียงลำดับคำในประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง และบอกความหมายของศัพท์ และสำนวนต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างของคำว่า wound, cut และ bruise ได้
4. นักเรียนสามารถบอกอาการเจ็บป่วย หรือบาดเจ็บที่เกิดจากความเผอเรอของผู้ได้รับบาดเจ็บเอง เช่น การลื่นล้ม การตกต้นไม้ ตลอดจนการปฐมพยาบาล เช่น การเชาแผล หรือการตกแตกแผล
5. นักเรียนสามารถเขียนประโยคที่สมบูรณ์ทั้งโครงสร้าง ศัพท์ และสำนวน อย่างน้อย 5 ประโยค

เนื้อหา1. คำศัพท์และสำนวน

- a bump on the head
- a broken arm
- a bruise on the leg
- a wound, a cut, clean the wound, dress the wound
- a cast on the arm
- fall on one's back, fall on one's face

- crash into
- skid
- put a bandage on
- bleed, peel, slip, stop the bleeding
- finally
- a bandage, put a bandage on
- get a cut in one's

2. โครงสร้างไวยากรณ์

- Present Simple Tense
- Present Continuous Tense
- Past Simple Tense
- Past Continuous Tense

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Full Stop
- Apostrophe
- Capitalization

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายคำศัพท์ต่าง ๆ โดยใช้รูปภาพ
2. หลังจากที่ครูอธิบายคำศัพท์ต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนพยายามจำคำศัพท์ต่าง ๆ เหล่านั้น โดยการที่ครูถามทบทวนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคต่าง ๆ ได้
3. ให้นักเรียนแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่น ตะพึดบอลแล้วล้ม
 - Kick the ball
 - fall

ในขณะที่นักเรียนแสดงท่าทางต่าง ๆ ให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแต่งประโยค
บรรยายว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น แล้วเขียนประโยคเหล่านั้นบนกระดานดำ

4. ครูถามนักเรียนถึงอาการบาดเจ็บที่เขาเคยประสบในอดีตแล้วครูเขียน
ประโยคบนกระดานดำ

5. ครูเขียนประโยคต่อไปนี้บนกระดานดำ

- Tim is naughty.

- There are many cuts and bruises on his body.

- He kicks the ball and falls on his face.

- He puts a bandage on the cut on his chin.

6. ให้นักเรียนสังเกตรูปประโยคบนกระดานดำ แล้วช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์
การใช้ Present Simple Tense

7. หลังจากสรุปกฎเกณฑ์แล้ว ครูให้นักเรียนคนหนึ่งออกมาหน้าห้อง แล้วสั่ง
ให้เขาทำตามคำสั่ง

Teacher : Noi, please open the door.

Noi : (Open the door)

แล้วครูถามนักเรียนคนอื่น ๆ ในขณะที่ยังเปิดประตู

Students : He's opening the door.

8. ครูยกตัวอย่างสถานการณ์ เช่น

She gets a cut in her finger while she is peeling a mango.

He rides his bicycle while it is raining.

แล้วครูให้นักเรียนบอกว่า ประโยคใดอยู่ใน Tense อะไร และมี
หลักในการสังเกตอย่างไร

9. นักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์การใช้ Present Continuous Tense

10. ให้นักเรียนแต่งประโยค Present Simple Tense ครูเพิ่ม
 Adverb of Time ซึ่งแสดงอดีต เช่น Yesterday, last etc. แล้วให้นักเรียน
 เปลี่ยนกริยาในประโยค Present Simple Tense เป็น Past Simple Tense
 และในทำนองเดียวกันเปลี่ยนจากประโยค Present Continuous Tense เป็น
 Past Continuous Tense

11. ครูนำรูปภาพให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนมาเขียนบรรยายที่กระดานดำ
 เช่น ครูนำภาพเด็กศีรษะกระแทกกับประตูแล้วพูด นักเรียนจะอธิบายว่า

Daeng knocked his head against the door, he got a big
 hump on his head.

เพื่อน ๆ จะคอยตรวจแก้ไข

12. ครูจะเป็นผู้คอยแก้ไขข้อผิดพลาด พร้อมทั้งอธิบายเกี่ยวกับการใช้
 เครื่องหมายวรรคตอน อักษรตัวใหญ่ แล้วให้นักเรียนช่วยกันสังเกตและสรุปจากแบบฝึกหัด

13. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด หน้า 46, 47, 49 และ 51

14. หลังจากทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้พวกเขาออกมาเขียนบนกระดานดำ
 และอภิปรายว่า เพื่อน ๆ ทำถูกหรือผิดตรงไหน อย่างไร

15. นักเรียนแต่ละคนแก้งานของตนแล้วส่งครู

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน
3. ตัวนักเรียน
4. มีด และผลไม้

การประเมินผล

1. วัดจากการตอบคำถามของนักเรียน ตลอดจนการสรุปกฎเกณฑ์ต่าง ๆ
2. วัดจากการแสดงท่าทาง
3. วัดจากการรวมอภิปราย
4. วัดจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 2

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกศัพท์ และสำนวนเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย (The Ailments) ได้
2. นักเรียนสามารถใช้ศัพท์ และสำนวนเกี่ยวกับอาการป่วยไข้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถตั้งคำถาม และตอบคำถามเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยได้
4. นักเรียนสามารถเขียนคำถามและคำตอบเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยได้

เนื้อหา1. คำศัพท์และสำนวน

- Ache : headache, backache, toothache, earache, stomach-ache

- illness

- fever (n), feverish (adj)

- Vomit

- a running nose

- air - sick

- sea - sick

- car - sick

- To run in a race

- To turn around

- What happened to ?
- What's the matter with ?
- What's wrong with ?
- How is ?
- can't turn her head.
- has the flu, has a cold
- has a temperature, has a fever, get a fever
- by accident
- pain in the (knee, neck, arm, leg)
- to feel giddy
- to feel dizzy

2. โครงสร้างประโยค

- Present Simple Tense
- Past Simple Tense
- Present Continuous Tense
- Past Continuous tense

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Capitalization
- Full stop
- Comma
- Dash

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ให้นักเรียนบอกส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะได้อีก Head, Neck, Shoulder, Chest, Arms, Wrist, Knee, leg, Ankle เป็นต้น

2. ให้นักเรียนจำส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเอาไว้เพื่อจะได้นำไปประกอบการแสดงท่าทางได้อย่างถูกต้อง โดยครูอาจจะทบทวนคำศัพท์นักเรียนโดยการถามอีกครั้งหนึ่ง

3. ครูให้นักเรียนออกมาแสดงท่าทางการเจ็บปวดในส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น

- pain in the neck
- pain in the arm
- pain in the chest
- pain in the leg
- pain in the knee

4. ครูแสดงท่าทางเจ็บปวดส่วนต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนถามด้วยคำถามต่อไปนี้ (ถามทั้งชั้น)

- What's the matter with ?
- What happened to ?
- How was ?
- What's wrong with ?

5. ให้นักเรียนคนที่คิดคำตอบได้ตอบ ึ่งคำตอบอาจจะได้อีก

- She is air - sick.
- She has a fever.

- He catches a cold.
- He feels a pain in his
- He can't turn around

6. ให้นักเรียนช่วยกันเขียนศัพท์ พร้อมทั้งประโยคที่ถามและตอบลงบนกระดานดำ โดยมีครูคอยแก้ไขข้อผิด และอธิบายเกี่ยวกับเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
7. นักเรียนช่วยกันสรุปกฎการใช้ไวยากรณ์อีกครั้งหนึ่ง
8. นักเรียนทำแบบฝึกหัด หน้า 54, 55, 56, 57 และ 58
9. หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ทำเสร็จแล้วไปเขียนบนกระดานดำ แล้วช่วยกันตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด
10. นักเรียนแต่ละคนตรวจแก้และทานแบบฝึกหัดที่ทำทั้งหมดแล้วส่งครู

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ตัวนักเรียน
3. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการร่วมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 3

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้ศัพท์และสำนวนบอกอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกวิธีบำบัดและบรรเทาอาการป่วยไข้ต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคตามรูปแบบของ

$$S + V + N + to = V_1$$
 ได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถเลือกกริยามาใช้ได้สัมพันธ์กับประธาน (Agreement of Verb and Subject) และรู้จักคำผสม (Compound Noun)

เนื้อหา

1. คำศัพท์และสำนวน
 - to cure
 - to get rid of
 - to relieve
 - relief
 - pill
 - tablets
 - drops
 - lozenges
 - ointment

- balm
- lotion
- preparation
- tonic
- medicine, to take medicine
- cough syrup
- antiseptic
- to have a sore throat
- to have a fever
- to have the flu
- to have a sunburn
- to have a pain in
- to feel weak
- to take a pill
- put on

2. โครงสร้างไวยากรณ์

S + V + N + to + V₁

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Dash
- Question mark
- slash

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแสดงภาพบุคคลเกิดอาการเจ็บป่วย เช่น ปวดท้อง เป็นหวัด ให้อ่านให้นักเรียนดู พร้อมทั้งถามอาการแล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

Teacher : What's wrong with Tom ?

Student : He has a sore throat.

ครูเขียนประโยคที่นักเรียนตอบลงบนกระดานดำ

2. ครูแสดงภาพยาต่าง ๆ ซึ่งใช้บำบัดอาการป่วยไข้ เช่น เป็นคน แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกวิธีบำบัดรักษาอาการป่วยไข้ต่าง ๆ

3. ครูเขียนประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนตอบลงบนกระดานดำ เช่น

- He uses eye-drops to cure sore eyes.

- We take two table - spoons of medicine to relieve a stomach - ache.

- When you have a fever take one or two of these

pills.

- She puts a bandage on the wound.

แล้วครูอธิบายการใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้นักเรียนเข้าใจ

4. ครูให้นักเรียนสังเกตรูปประโยคบนกระดานดำและสรุปข้อแตกต่างการใช้คำกริยา เมื่อประธานต่างกัน พร้อมทั้งสังเกตประโยคที่มีกริยาแท้ 2 ตัว อยู่รวมกันว่าใช้อย่างไร

5. นักเรียนช่วยกันสรุปศัพท์และไวยากรณ์ หลังจากที่พวกเขาได้เรียนจบไปแล้ว

6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหน้า 61 - 62

7. ให้นักเรียนออกมาเขียนแบบฝึกหัดที่ทำเสร็จแล้วบนกระดานดำ นักเรียนคนอื่นคอยสังเกต และร่วมกันอภิปราย ตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด

8. นักเรียนแต่ละคนทำงานเขียนของตนแล้วส่งครู

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ยานชนิดต่าง ๆ
3. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
2. วัดจากการอภิปรายในชั้นเรียน
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 4

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคโดยใช้ Prepositions of Direction ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถใช้ Prepositions of place ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเขียนอธิบายทิศทางต่าง ๆ ได้

เนื้อหา1. ศัพท์และสำนวน

- direction
- junction
- foreigner
- continue
- less than
- cross - road (intersection)
- cross (v)
- explain, explanation
- block
- department store
- the end of the road
- monument

- square
- horseback
- avenue
- marble
- temple
- boxing stadium
- the marble temple
- the ministry of education
- the state of Universities Bureau
- to lose one's way
- to spend a vacation

2. โครงสร้างไวยากรณ์

- Prepositions of Direction
- until
- go across, go through
- walk across, walk through
- straight on, straight along
- turn into
- turn (go) round
- turn left
- turn right
- from
- Come to, went to, went out

- Prepositions of place

- In, In front of, In the middle
- On, On the opposite side of
- at
- to
- of
- in front of

3. เครื่องหมายวรรคตอน

- Full Stop
- Comma
- Apostrophe
- Question mark

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูอธิบายคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ
2. ครูใช้รูปภาพแสดงการใช้ Prepositions of Direction ต่าง ๆ
3. ให้นักเรียนผลัดกันถามคำถามโดยใช้รูปภาพ และใช้คำบุรพทิสัยสอดคล้องกับเรื่องราวตามรูปภาพนั้น
4. ครูเขียนแผนผังแล้วใช้คู่กตาคณะมาเป็นตัวดำเนินเรื่อง กล่าวถึงการเดินทางจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งว่าจะต้องผ่านที่ใดบ้างและจะต้องใช้ Preposition ตัวใด โดยให้นักเรียนร่วมกันอธิบายการเดินทางของคู่กตานั้น พร้อมทั้งฝึกให้นักเรียนสามารถใช้ Prepositions of Direction และส่วนอื่นต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

5. ให้นักเรียนหาคำแห่งของสถานที่ต่าง ๆ ในแผนผังนั้น แล้วอธิบายทิศทางการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งตามที่ระบุกำหนด

6. ให้นักเรียนเขียนเรื่องการเดินทางของตุ๊กตาจากข้อ 5 ลงบนกระดาษ แล้วช่วยกันสรุปหลักเกณฑ์ในการใช้ Prepositions of Direction ต่าง ๆ

7. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนในหนังสือหน้า 69 โดยให้อ่านบทที่ 1 แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำ Prepositions of Direction และ Prepositions of place แล้วทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนหน้า 67 - 68 แล้วช่วยกันตรวจแก้บนกระดาษ

8. ให้นักเรียนตรวจแก้งานเขียนของตน แล้วส่งครูอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. แผนผัง
2. รูปภาพ
3. หนังสือเรียน
4. ตุ๊กตากระดาษ
5. สติ๊กเกอร์แสดงคำบุรพเพทบททิศทาง

การประเมินผล

1. วัดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. วัดจากการรวมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

แผนการสอนที่ 5

วิชา อ. 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามและตั้งคำถามด้วย Question Word ได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามและตั้งคำถามเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางได้
3. นักเรียนสามารถใช้คำบุพบทได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา1. คำศัพท์และสำนวน

- Distance
- far

2. โครงสร้างไวยากรณ์

- What is the distance from to ?
- How far is form ?
- How long does it take from to ?
- It takes
- It's 10 kilometres north of Bangkok.

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูอธิบายคำศัพท์โดยใช้รูปภาพและท่าทางประกอบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยค
2. ครูทำแผนที่ประเทศไทยให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนบอกที่ตั้งของจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย
3. จากแผนที่ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง
4. ให้นักเรียนผลัดกันตอบ ถึงระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางโดยใช้โครงสร้างประโยค ดังนี้

- What is the distance from to ?
- How far is from ?
- How long does it take to go from to ?
- It takes
- It's north of Bangkok.
- It's south of Bangkok.

5. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การใช้คำถามเกี่ยวกับระยะทางและระยะเวลา

6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนหน้า 72 - 73

7. นักเรียนออกมาเขียนแบบฝึกหัดที่ทำแล้วบนกระดานดำ แล้วช่วยกัน

ตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด

อุปกรณ์

1. แผนที่
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรมภายในห้องเรียน
2. วัดจากการร่วมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 6

วิชา อ 061

เวลา 100 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์ที่ผ่านพบมาได้ และสามารถ
ใช้คำกริยาได้ถูกต้องตามกาล
2. นักเรียนสามารถเขียนและใช้คำผสม (Compound Noun) ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำนำหน้านาม (Articles) ในประโยคได้
ถูกต้องและเหมาะสม
4. นักเรียนสามารถใช้และเข้าใจความหมายของส่วนนอบางส่วนได้

เนื้อหา1. คำศัพท์และสำนวน

- a show - window
- a window - dresser
- bathing - suit
- a fancy bag
- a big straw hat
- a toy shop
- a girl dummy
- a diary
- a shop, to shop
- a cash register
- a pair of + N

- ready - made suit
- the bright color
- an escalator
- to fit, fitted
- loose, tight
- Department
- Cosmetics
- floor
- salesgirl
- a pair of high (low) - heeled shoes
- a larger size
- a little tight
- a tight blouse
- a short sleeved shirt
- to be in fashion
- to try on, tried on
- to walk straight on
- to go up
- to pick out
- to ask for

2. โครงสร้างไวยากรณ์

1. การใช้คำนำหน้านาม
2. Past Simple Tense
3. Preposition of position

4. Present Simple Tense
5. Present Continuous Tense
6. Compound Noun
3. เครื่องหมายวรรคตอน
 - Capitalization
 - Apostrophe
 - Dash

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูอธิบายศัพท์เหล่านั้นโดยใช้รูปภาพ แล้วนำคำศัพท์เหล่านั้นมาผูกเป็นประโยค
2. ครูเขียนศัพท์เหล่านั้นลงบนกระดานคำ แล้วให้นักเรียนสังเกตการสร้างคำและการใช้คำนำหน้านาม
3. นักเรียนสรุปกฎเกณฑ์การสร้างคำผสม (Compound Noun) และสรุปถึงการใช้คำนำหน้านาม
4. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในหนังสือเรียนหน้า 74 แล้วให้นักเรียนชี้เส้นใต้คำผสมและคำนำหน้านาม
5. ให้นักเรียนสังเกตการใช้คำบุพบทหลังคำกริยา ครูยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบความหมาย
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนหน้า 74 - 75
7. หลังจากทำแบบฝึกหัดแล้วให้นักเรียนออกมาเขียนบนกระดานคำ ช่วยกันตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด
8. ตรวจงานของทุกคนส่งครูอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. หนังสือเรียน

การประเมินผล

1. วัดจากการร่วมกิจกรรม
2. วัดจากการร่วมอภิปราย
3. วัดจากการทำแบบฝึกหัด

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรม
ผสมผสานเพื่อการสื่อสาร และการสอนเขียนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

ศรีมาลา พิมพ์นิศย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2529

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียน โดยใช้กิจกรรมผสมผสาน เพื่อการสื่อสาร และการสอนเขียนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง คือกลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร 30 คน กลุ่มควบคุมคือ กลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู 30 คน ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 12 คาบ ก่อนเริ่มดำเนินการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งวัดเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ ส่วนน โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และอักษรตัวใหญ่ การสะกดคำ และทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจทันทีที่เสร็จการทดลอง นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สถิติ $t - test$ ในรูปของ difference score

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้คู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' WRITING ABILITY AND
MOTIVATION THROUGH INTEGRATED COMMUNICATIVE WRITING ACTIVITIES
AND THROUGH METHODS IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

SRIMALA PIMPANITAYA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

October 1986

The purpose of this study was to compare the English writing ability and motivation of Mathayom Suksa III students through integrated communicative writing activities and through methods in the teacher's manual.

The sample consisted of 60 Mathayom Suksa III students of Anukoonaree School, Muang District, Kalasin Province. The experiment was conducted during the first semester of the 1986 academic year. The subjects were equally divided into two groups. The experimental group was assigned the treatment, integrated communicative writing activities. Methods in the teacher's manual were treated in the control group. Each group was totally taught 12 periods. Before the treatment, the subjects were measured by the English Writing Achievement test, in which vocabulary items, expression, grammatical structures, punctuation marks, capitalization and spelling were emphasized and also measured by motivative inventory test. After the treatment the subjects were measured again with the same tests.

The inferential statistical technique was the t - test difference score.

The result of this study indicated that there was significant difference in writing ability between the two groups at the .01 level. There was no significant difference in students' motivation in both groups.